

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudkyň Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

navrhovatele:

MVDr. F. P.

bytem X

zastoupený Mgr. Janem Pořízkem, advokátem
sídlem Kováků 554/24, Praha

proti

odpůrkyni:

obec Nová Ves

sídlem Nová Ves 154, Nová Ves

zastoupená Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2021 – Územního plánu obce Nová Ves, vydaného usnesením zastupitelstva obce Nová Ves ze dne 26. 7. 2021, č. 3/7/2021,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Navrhovatel je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit odpůrkyni na náhradě nákladů řízení částku 19 611,80 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Davida Zahumenského, advokáta.

Odůvodnění:

Obsah návrhu

1. Navrhovatel se návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podaným dne 4. 2. 2022, domáhá zrušení opatření obecné povahy označeného v záhlaví (dále jen „napadené OOP“ nebo „územní plán“) v části, již se na pozemcích p. č. st. Xa, p. č. Xb a p. č. Xc v katastrálním území X, obec X (všechny pozemky zmiňované v tomto rozsudku se nacházejí v témže katastrálním území - pozn. soudu), vymezuje plocha *N – smíšená nezastavitelného území* a interakční prvek *IP 4.04*.
2. Navrhovatel uvádí, že je vlastníkem pozemků p. č. st. X (součástí pozemku je stavba bez čísla evidenčního a popisného), p. č. Xb a Xc (dále též jen „pozemky“), které získal za účelem realizace stavebního záměru. Pozemky jsou v napadeném územním plánu zahrnuty do plochy „*N – smíšená nezastavěného území*“. Na částech pozemků p. č. Xb a p. č. st. Xa je navíc vymezen interakční prvek *IP 4.04*. Z důvodu opatrnosti navrhovatel navrhuje zrušení části územního plánu v rozsahu vymezení interakčního prvku i vůči pozemku p. č. Xc, jelikož z výkresů územního plánu není zřejmé, kam až tento interakční prvek sahá. Navrhovatel je územním plánem omezen na vlastnickém právu, neboť mu znemožňuje realizovat zamýšlený záměr výstavby. Pozemky byly dosavadním územním plánem z roku 2001 vymezeny jako plocha „*MV - malovýroba a podnikání*“. Změnou č. 1 byly pozemky p. č. Xb a Xc vymezeny jako plocha „*BV - obytná zástavba venkovské typu*“. Změnou č. 2 byla vymezena další část pozemku p. č. Xc jako plocha *BV*. Změna č. 2 dle názoru navrhovatel zohlednila stanovisko Povodí Vltavy, státního podniku (dále jen „Povodí Vltavy“) ze dne 25. 9. 2009, č. j. 2009/4072/242, přičemž riziko povodně se od té doby nezvýšilo. Ze zadání územního plánu nevyplývá, že by odpůrkyně zvažovala změnit využití předmětných pozemků. Na veřejném projednání dne 15. 1. 2020 byl projednáván návrh napadeného OOP, v němž byly pozemky zahrnuty do plochy „*N - smíšená, nezastavěná*“ a byl zde vymezen i interakční prvek. Právní předchůdkyně podala po veřejném projednání návrhu OOP námitky, v nichž požadovala zachování dosavadního využití pozemků. Po veřejném projednání návrhu OOP došlo k podstatným úpravám návrhu, přičemž z veřejné vyhlášky oznamující opakované veřejné projednání ani z postupu pořizovatele nebylo zřejmé, že by se opakované veřejné projednání týkalo jen některých částí upraveného návrhu OOP. Navrhovatel proto i po opakovaném veřejném projednání návrhu OOP uplatnil námitky, v nichž opět požadoval zachování dosavadního způsobu využití pozemků. Napadené OOP však bylo navzdory uplatněným námitkám schváleno v podobě, která zásadně zúžila možnosti stavebního využití pozemků oproti předchozímu stavu. Podstatná je rovněž skutečnost, že pozemky navrhovatele byly zahrnuty do zastavěného území odpůrkyně ke dni 1. 9. 2020. Podle koordinačního výkresu se pozemky nenacházejí v aktivní zóně záplavového území (dále jen „AZZÚ“).
3. Navrhovatel namítá nepřezkoumatelnost odůvodnění územního plánu. Poté, co nabyl vlastnické právo k pozemkům, podal po opakovaném veřejném projednání dne 4. 1. 2021 námitky. Odpůrkyně je však ignorovala. Ze žádných skutečností přitom nevyplývalo, že by se opakované projednání týkalo jen části územního plánu. Pokud pořizovatel nepřipravil upravený návrh napadeného OOP s jasným označením částí upravených po prvním veřejném projednání, mohli dotčení vlastníci uplatnit námitky proti kterékoli části návrhu bez ohledu na to, zda byly po konání původního veřejného projednání změněny či

nikoliv. Stejně je, že předmětná část územního plánu byla součástí návrhu projednávaného při opakovaném veřejném projednání.

4. Nevyhovění námitkám právní předchůdkyně odůvodnila odpůrkyně odkazem na několik dokumentů, aniž by jednoznačně identifikovala, které z nich jsou závazné. Veřejný zájem není v rámci územního plánování nadřazen zájmům soukromým, ale je jim postaven na roveň. Požadavky nezávazných podkladů proto nemůžou být zohledněny bez náležitého posouzení jejich souladu se soukromými zájmy a právy dotčených vlastníků pozemků a bez poměření proporcionality. Odpůrkyně odkázala v první řadě na zadání napadeného OOP, jež požadovalo minimalizaci zastavitelných ploch v záplavovém území Q100. Není však zřejmé, zda se tento požadavek vztahoval i na stávající plochy zastavěného území. Pozemky navrhovatele přitom nejsou uvedeny v seznamu pozemků, jejichž zastavitelnost má být prověřena. Nadto zadání napadeného OOP není při jeho pořizování striktně závazné. Pořizovatel dále poukázal na umístění pozemků navrhovatele v záplavovém území Q100, avšak z ničeho nevyplývá, že by se v tomto území nesměly zastavitelné plochy vymezovat. Sám odpůrce jich v tomto území vymezil celou řadu. Nebylo vysvětleno, proč by umístění pozemků navrhovatele v záplavovém území Q100 mělo bránit jejich zahrnutí do zastavitelných ploch. Dále byl změna způsobu využití pozemků navrhovatele odůvodněna umístěním v zóně vysoké či střední míry povodňového ohrožení podle plánu povodňových rizik vydaného opatřením obecné povahy Ministerstva životního prostředí ze dne 22. 12. 2015, č. j. 90988/ENV/15 (dále jen „plán povodňových rizik z roku 2015“). Z ničeho však nevyplývá, že by plán povodňových rizik z roku 2015 byl při pořizování napadeného OOP závazný, přičemž ani z jeho obsahu a obsahu příloh neplynou ve vztahu k pozemkům navrhovatele žádná konkrétní opatření, která by měla být dodržena. Pouhým odkazem na plán povodňových rizik z roku 2015 bez posouzení konkrétních dopadů do práv navrhovatele nelze omezení zastavitelnosti pozemků navrhovatele odůvodnit. Pokud jde o poslední odkaz, a to na umístění pozemků navrhovatele v AZZÚ podle (v době vydání napadeného OOP) pořizovaného opatření obecné povahy pro stanovení změny záplavového území vodního toku Vltavy, namítá navrhovatel, že tento nástroj nebyl v době vydání napadeného OOP účinný, ale byl pouze ve stadiu přípravy. Nebylo tedy zřejmé, zda vůbec bude toto opatření obecné povahy vydáno a v jaké podobě. Tento návrh není ostatně ani zohledněn v koordinačním výkresu napadeného OOP.
5. Dále odpůrkyně v rozporu s § 174 odst. 1 ve spojení s § 68 odst. 1 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neodůvodnila, proč jsou zahrnuty do nezastavitelné plochy právě pozemky navrhovatele, a nikoliv i další pozemky, které se rovněž nacházejí v záplavové zóně Q100. Právní předchůdkyně navrhovatele, paní J. P., podala proti návrhu napadeného OOP po jeho veřejném projednání námitky, ve kterých namítala rozdílné zacházení s jednotlivými vlastníky srovnatelných pozemků. Odpůrkyně však toto rozdílné zacházení nijak nevysvětlila. Rozhodnutí o námitkách postrádá rovněž jakékoliv odůvodnění interakčního prvku. Navrhovatel má za to, že námitka jeho právní předchůdkyně směřovala i do vymezení interakčního prvku, který omezuje způsob využití bez ohledu na vymezení plochy jako smíšené obytné, výrobní atd.
6. Navrhovatel dále namítá nezákonnost územního plánu, jelikož odpůrkyně nedostatečně odůvodnila potřebu nových zastavitelných ploch podle § 55 odst. 4 a § 18 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona

č. 403/2020 Sb. (dále jen „stavební zákon“) za situace, kdy zároveň zrušila zastavitelnost jeho pozemků. Navrhovatel zmiňuje zejména pozemky zařazené do plochy Z03, které se také nacházejí v záplavovém území Q100 a navíc jsou součástí zemědělského půdního fondu. Odpůrkyně porušila § 5 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 544/2020 Sb. (dále jen „zákon o ochraně zemědělského půdního fondu“). Odpůrkyně vyňala pozemky ze zemědělského půdního fondu a vymezila je nově jako zastavitelné bez řádného odůvodnění. Pokud chtěla odpůrkyně zredukovat zastavitelné plochy, měla určit pozemky v zemědělském půdním fondu jako nezastavitelné, a naopak ponechat navrhovatelovy pozemky zastavitelné.

7. Dále navrhovatel namítá nepřiměřenost zásahu do vlastnického práva tím, že jeho pozemky byly vymezeny jako nezastavitelné. Dle navrhovatele není jasné, jakého cíle chtěla odpůrkyně omezením zastavitelnosti pozemků dosáhnout. Pokud by byla cílem ochrana staveb zde umístěných, bylo by možné uvažovat například o vybudování protipovodňových opatřeních či požadavky na konstrukční řešení staveb. Z odůvodnění napadeného OOP nevyplývá, že by taková opatření nebyla možná. Znemožnění umístění staveb na pozemcích navrhovatele tak nelze označit za nezbytně nutný prostředek ochrany před povodněmi. Namítá, že změna využití pozemků navrhovatele je zjevně diskriminační. Srovnatelné pozemky v oblasti S. O. zařazené do oblasti Q100 jsou vymezeny jako plochy obytné nebo rekreační (navrhovatel celou řadu z nich uvádí), přičemž dva z nich jsou umístěny podstatně blíže k řece a v těsné blízkosti AZZÚ. Územní plán neuvádí důvody, proč by tyto pozemky na rozdíl od pozemků navrhovatele měly být zahrnuty v zastavitelných plochách i přes jejich umístění v záplavovém území Q100. Odpůrkyně nadto nerozlišuje ani mezi již zastavěnými (tedy i jeho pozemkem p. č. st. Xa) a nezastavěnými pozemky. Regulativ vykazuje znaky libovůle a jedná se o pouhou záminku vedenou snahou poškodit navrhovatele. Plán povodňových rizik z roku 2015 není pro odpůrkyni při územním plánování jako výkonu samostatné působnosti formálně závazný a nemusela se jím řídit. Pouhým odkazem na plán povodňových rizik z roku 2015 bez důkladného posouzení dopadů do práv navrhovatele nelze zrušit zastavitelnost navrhovatelových pozemků. Dále navrhovatel polemizuje s argumentací odpůrkyně, že předmětné pozemky budou podle (tehdy projednávaného) opatření obecné povahy pro stanovení změny záplavového území situovány v AZZÚ. Návrh opatření obecné povahy o stanovení změny záplavového území (*pozn. soudu: navrhovatel zjevně chybně odkazuje na opatření obecné povahy ze dne 9. 11. 2004, č. j. 49755/04/OŽP-Bab*) není pro odpůrkyni závazný. Odpůrkyně ostatně ani do koordinačního výkresu nezohlednila nově stanovené záplavové území. Jediným relevantním podkladem je stanovení záplavového území rozhodnutím krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 9. 11. 2004, č. j. 49755/04/OŽP-Bab. Navrhovatel zdůrazňuje, že se jeho pozemky v době přijetí územního plánu nacházely v zóně Q100, nikoliv v AZZÚ. Územní plán rovněž porušuje zásadu kontinuity a legitimního očekávání. Pozemek p. č. st. Xa byl zastavěn ještě před účinností původního územního plánu z roku 2001. Pozemky byly vymezeny jako zastavitelné po dobu 12 let. Vymezení se nezměnilo ani po rozsáhlých povodních v roce 2002. Naopak změny původního územního plánu po povodních v roce 2002 pozemky navrhovatele nově vymezily jako zastavitelné.
8. Navrhovatel namítá rovněž nepřiměřenost zásahu do vlastnického práva vymezením interakčního prvku na pozemcích p. č. st. Xa a p. č. Xb. Interakční prvek má podporovat nebo nahrazovat prvky ÚSES. Nejbližší prvky ÚSES (regionální biocentrum RBC Xd

Veltruský luh a lokální biocentrum LBC Xe) jsou však od pozemků navrhovatele v příliš velké vzdálenosti, aby k takové podpoře mohlo dojít, navíc je odděluje pozemní komunikace. Jelikož interakční prvky chrání veřejný zájem, měly by být umísťovány primárně na pozemcích státu, krajů a obcí. V tomto případě odpůrkyně neprokázala, že nelze vymezit interakční prvek na jejích pozemcích, například na pozemcích p. č. Xf a Xg, které se nacházejí podstatně blíže zmíněným prvkům ÚSES. Potřeba vymezení interakčního prvku na pozemcích navrhovatele nebyla prokázána, a nadto je možné jej vymezit i bez omezení vlastnického práva navrhovatele.

Vyjádření odpůrkyně

9. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu uvádí, že navrhovatel opomíjí, že byly zpracovány nové plány povodňového rizika v roce 2015, které nejsou reflektovány ve změnách územního plánu z roku 2001, podle kterých se jeho pozemky nacházejí ve středním a vysokém riziku míry ohrožení. Od roku 2021 se pak pozemky nacházejí v AZZÚ, a to v zóně ohrožené povodněmi Q20. Opatření obecné povahy o stanovení změny záplavového území vodního toku Vltava, ř. km 0,00 - 40,00 vydané veřejnou vyhláškou ze dne 19. 11. 2021, č. j. 049141/2020/KUSK (dále jen „OOP o stanovení změny záplavového území“) bylo sice vydáno až po vydání napadeného OOP, ale v době jeho pořizování už byl znám návrh tohoto nového vymezení AZZÚ. Z důvodu procesní ekonomie proto odpůrkyně postupovala tak, aby nemusela po vydání OOP o stanovení změny záplavového území přistoupit ihned ke změně napadeného OOP. Reflektovala proto nově vymezená území AZZÚ již v územním plánu. Původní plány povodňových rizik byly navíc značně zastaralé. V souladu § 5 odst. 6 stavebního zákona a s § 66 odst. 5 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 544/2020 Sb. (dále jen „vodní zákon“) odpůrkyně brala v potaz aktuální vývoj situace. Dále uvádí, že i když soud zruší napadenou část územního plánu, AZZÚ by stejně byla překážkou k umísťování, povolování i provádění staveb podle § 67 vodního zákona. Navrhovatel by tedy stejně svůj stavební záměr nemohl realizovat.
10. K námitce nepřezkoumatelnosti odpůrkyně uvádí, že důvody přijetí územního plánu a zařazení pozemků navrhovatele do plochy N vyplývají z textové části odůvodnění územního plánu, které ve vyjádření odpůrkyně cituje. Podle odpůrkyně byly námitky právní předchůdkyně navrhovatele sice rozsáhlé, ale nekonkrétní. Jediná relevantní část námitek týkající se vymezení nově zastavitelných pozemků bez infrastruktury v N. O. byla dle odpůrkyně řádně vypořádána. Dále odpůrkyně odkazuje na část obecného odůvodnění územního plánu, ve kterém je uvedeno, že plocha Z03 byla zařazena do 1. etapy rozvoje, protože se jedná o proluku v zastavěném území v návaznosti na stávající infrastrukturu obce. K námitkám podaným navrhovatelem při opakovaném veřejném projednání odpůrkyně uvádí, že podle § 53 odst. 2 stavebního zákona se projednává návrh jen v rozsahu úprav, tedy nikoliv celý. Navrhovatel proto neměl právo podat námitky a musel akceptovat stav řízení, do kterého vstoupil. K námitce nepřezkoumatelnosti odůvodnění interakčního prvku odpůrkyně uvádí, že právní předchůdkyně navrhovatele formulovala námitky obecně a nevyplývá z nich, že by rozporovala i vymezení interakčního prvku. Odpůrkyně v této situaci nemusí jednotlivé argumenty za vlastníky dotčených nemovitostí domýšlet a postačí pouze obecné odůvodnění.

11. K námitce nepřiměřenosti odpůrkyně obecně uvádí, že hlavním cílem omezení zastavitelnosti je ochrana životů, zdraví a majetku. Nesouhlasí s názorem, že by v územním plánování měly soukromé zájmy stejnou váhu jako zájmy veřejné. Odpůrkyně má za to, že je na místě vlastnické právo omezit, pokud jsou pozemky zařazeny do silně ohrožených ploch. Navrhovatel hodlal spolu s dalším vlastníkem sousedních pozemků zbudovat 10 solitérních rodinných domů. Omezení další rezidenční zástavby, jejíž obyvatelé by byli vážně ohroženi povodněmi, je tak legitimní. K případnému využití protipovodňových opatření odpůrkyně vysvětluje, že v AZZÚ a oblasti Q20 v podstatě žádné takové prostředky neexistují. Pokud by byly pozemky zařazeny do oblasti Q100, bylo by teoreticky možné uvažovat o vybudování protipovodňových opatření. Není však jasné, jaký subjekt a na čí náklady by tato protipovodňová opatření realizoval. To ovšem pouze za předpokladu, že by byly podmínkou výstavby a byly by schopny uchránit rezidenční zástavbu před ničivými účinky povodní, jejichž rozsah může být kvůli klimatickým změnám mnohem větší, než tomu bylo doposud.
12. K námitce diskriminace odpůrkyně konstatuje, že nově určené zastavitelné pozemky v ploše Z03 nejsou srovnatelné s pozemky navrhovatele. Plocha Z03 je chráněná protipovodňovými opatřeními (zahrazením podjezdu a propustku v N. O. a valem, tvořeným železniční tratí), je ve svahu a ve větší vzdálenosti od koryta řeky. Dle nového vymezení záplavového území je lokalita Z03 v záplavovém území Q500. V průběhu projednání územního plánu nebyl dán žádný pokyn k úpravě návrhu, který by vedl k vypuštění plochy Z03. Ani pozemky p. č. Xh a Xch nejsou srovnatelné. Pozemky navrhovatele jsou součástí bývalého zemědělského areálu, kterých mnoho není. Změna č. 1 územního plánu z roku 2001 je zařazovala sice do plochy bydlení v rodinných domech, ale pouze jako plochy změny, nikoliv plochy stabilizované. Dále odpůrkyně vysvětluje, že do AZZÚ se dostaly sice již zastavěné pozemky a pozemky, pro které již bylo vydáno územního rozhodnutí nebo stavební povolení, u těchto pozemků však již není možná žádná změna způsobu využití. U zemědělských pozemků je tomu však jinak. Ostatně to vyplývá i ze zadání územního plánu, které požadovalo minimalizovat podíl zastavitelných ploch v záplavovém území Q100, a zároveň zastavitelné plochy pro bydlení přednostně vymezovat v částech obce N. V. a N. O.
13. K námitce legitimního očekávání a kontinuity územního plánu odpůrkyně uvádí, že v době koupě pozemků si musel být navrhovatel vědom toho, že je připravována významná změna regulace. Vymezení zastavitelnosti pozemku nepředstavuje nárok, že pozemky zůstanou zastavitelnými navždy. Klimatická změna a s ní související riziko povodní, hrozící ztráty na majetku i životech jsou dle odpůrkyně dostatečnými důvody pro změnu regulace. Odpůrkyně dále popisuje právní úpravu a její vývoj týkající se povodňového mapování. Plány povodňového rizika a mapy povodňových nebezpečí, ohrožení a rizik byly přijaty až v roce 2013, resp. 2015 v reakci na povodeň v roce 2013. Původní územní plán a jeho změny tudíž nemohly tuto povodeň ani nový plán povodňových rizik zohlednit, jelikož tehdy ještě tyto dokumenty nebyly přijaty.
14. K námitce nepřiměřenosti interakčního prvku odpůrkyně uvádí, že interakční prvek nemusí být vždy propojen s jiným prvkem ÚSES. Rovněž nemusí být jen na pozemcích státu, kraje nebo obcí. Interakční prvky jsou jedním z efektivních prostředků ochrany životního prostředí, zvláště pak v oblasti, která je značně ovlivněna blízkou dálnicí D8. Téma ochrany životního prostředí prostupuje celým územním plánem jako „červená niť“. Vymezení interakčních prvků je uvedeno v kapitole 2.52 odůvodnění územního plánu.

Odpůrkyně se navíc snažila vyhovět požadavku dotčeného orgánu, aby byly stanoveny regulativy pro interakční prvky. Interakční prvek IP 4.04 je vymezen v rozsahu stávající kompaktní krajinné zeleně (souvislého porostu v severní části pozemku p. č. Xi) a je přímo zapojen do krajinné zeleně v území, tedy je napojený přes IP 4.05 (ovocný sad), IP 4.54 (remíz) a IP 4.06 (souvislý porost) na Xe a Xj (Xk Údolí Vltavy). Interakční prvek IP 4.04 doplňuje existující ekologickou kostru krajiny, která v zemědělsky plně využitě krajině Polabí postrádá prvky aktivní zeleně a míst, která by sloužila jako zdroj biodiverzity a k rozvoji ekologické stability v rámci regionu. Interakční prvky mají za cíl v této krajině přechodu mezi Středočeských regionem a Ústeckým regionem upravovat klima v okolí a podporovat zadržení vody v krajině.

Replika navrhovatele

15. Navrhovatel v replice k vyjádření odpůrkyně rozvedl argumentaci použitou již v návrhu, přičemž formuloval repliku převážně jako odpověď na jednotlivé argumenty použité odpůrkyní ve vyjádření k návrhu. Uvedl, že klimatická změna, na niž odpůrkyně poukazovala, není v tomto případě důvodem změny způsobu využití pozemků navrhovatele, ale jen záminkou k tomuto kroku. Pokud by tomu tak bylo, chránila by odpůrkyně obyvatele staveb i na pozemcích, jejichž zastavitelnost ponechala. Pozemky navrhovatele jsou ohroženy stejně jako řada pozemků na území obce, u nichž možnost zastavění nebyla vyloučena ani omezena. O tom svědčí podklady, jež byly převzaty z procesu přípravy OOP o stanovení změny záplavového území, které jsou navíc vzájemně rozporné (mapa povodňového ohrožení vs. mapa rozlivů). OOP o stanovení změny záplavového území bylo vydáno po vydání napadeného OOP a nelze k němu přihlížet. V této souvislosti navrhovatel zdůraznil, že hodlá napadnout OOP o stanovení změny záplavového území návrhem na jeho zrušení. Podání takového návrhu však může mít reálný význam, jen když soud vyhoví návrhu na zrušení napadeného OOP. V opačném případě by navrhovatel nemohl pozemky stavebně využít, i když by se domohl zrušení OOP o stanovení změny záplavového území. Navrhovatel dále opakovaně zdůraznil, že mnohé pozemky, na něž poukazoval v návrhu, se stejně jako pozemky navrhovatele nachází v AZZÚ, a přesto byla jejich zastavitelnost zachována. Limity záplavového území Q100 a AZZÚ byly použity selektivně, přičemž postihla jen některé zastavitelné plochy, aniž by odpůrkyně tento postup odůvodnila. Není zřejmé, proč byly ke změně způsobu využití vybrány právě pozemky navrhovatele, u nichž se tyto limity uplatnily, byť se nenacházejí v těsné blízkosti vodního toku Vltavy. Není rovněž pravdou, že by veřejný zájem měl při tvorbě územně plánovací dokumentace přednost před zájmy soukromých vlastníků. Z pohledu územního plánování navíc pozemky navrhovatele již dávno nejsou bývalým zemědělským areálem. Navrhovatel rovněž opakovaně zdůraznil, že nespatřuje diskriminaci v nově vymezené zastavitelné ploše Z03, a proto ji ostatně v bodě návrhu věnovaném diskriminačnímu postupu odpůrkyně neuvedl. Naopak poukázal na řadu pozemků, jež se nachází podstatně blíže toku Vltavy. Je otázkou, proč se odpůrkyně rozhodla tyto pozemky před nežádoucími účinky povodní nechránit. Dále navrhovatel zdůraznil, že jeho právní předchůdkyně v podaných námitkách po veřejném projednání návrhu napadeného OOP požadovala odstranit všechna omezení jejich využití oproti stavu územního plánu z roku 2001 ve znění pozdějších změn. Domáhala se tedy i odstranění interakčního prvku IP 4.04. Není zřejmé, jak tento interakční prvek má plnit protierozní a retenční funkci v krajině. ÚSES je upraven zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a prováděcí vyhláškou k tomuto zákonu

č. 395/1992 Sb. Ani jeden z těchto předpisů ale interakční prvky neupravuje, a proto je nelze označit za součást ÚSES. Navrhovatel rovněž uvedl, že příslušným správcem, na základě jehož podnětu se stanoví rozsah záplavového území, je Povodí Vltavy, které však zároveň vydalo stanovisko ze dne 29. 5. 2020, č. j. PVL-33887/2020/240-Ma, v němž souhlasilo s výstavbou sedmi rodinných domů na pozemcích navrhovatele. Stanovisko je stále platné.

Ústní jednání

16. Během jednání dne 5. 5. 2022 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Navrhovatel uvedl, že vlastní pozemky, na kterých byla v předchozím územním plánu vymezena plocha pro bydlení. Napadené OOP podstatně změnilo způsob jejich využití, přičemž právní předchůdkyně brojila proti této změně námitkami, a to i proti vymezení interakčního prvku IP 4.04. Odpůrkyně námitkám nevyhověla, přičemž odkázala pouze na umístění pozemků v záplavovém území, v zóně míry povodňového ohrožení a v AZZÚ, která ale v té době byla pouze navrhovaná. Podstatná je skutečnost, že tyto důvody dopadají na celou řadu pozemků na území odpůrkyně, přičemž nikde nebylo vysvětleno, proč došlo ke změně využití právě u pozemků navrhovatele a zda existoval klíč, jak byly pozemky vybrány. Podle názoru navrhovatele nelze takovou diskriminaci připustit, přičemž jde o hlavní bod návrhu na zrušení napadeného OOP. Projednatelnost tohoto návrhového bodu nemůže omezit skutečnost, že právní předchůdkyně navrhovatele v námitkách proti návrhu napadeného OOP neuvedla konkrétní pozemky, vůči nimž je omezení zastavitelnosti jejich pozemků diskriminační. Na diskriminaci totiž upozornila, přičemž mířila na nově zastavitelné pozemky. Pozemky, které jsou zmíněny v návrhu, jsou s pozemky navrhovatele srovnatelné. Navrhovatel vlastní tři pozemky, z nichž jeden je již desítky let zastavěný a jde o stavební parcelu. Regulace obsažená v napadeném OOP zásadním způsobem omezuje možnost nakládání se stavbou na tomto pozemku. Z tohoto pohledu jsou navrhovatelovy pozemky srovnatelné skoro se všemi navrhovatelem označenými pozemky. Všechny se nachází v AZZÚ, a proto by se regulace měla stejným způsobem dotknout všech pozemků stejnou měrou. Pokud jde o vymezení záplavového území, navrhovatel uvedl, že hodlá napadnout i opatření obecné povahy, kterým bylo záplavové území vymezeno. Ohledně návrhu zadání napadeného OOP navrhovatel zdůraznil, že obsahuje výčet řady pozemků, jejichž využití má být prověřeno, ovšem mezi nimi nejsou uvedeny pozemky navrhovatele. K tomu mělo být přihlíženo v průběhu pořizování napadeného OOP, neboť se ze začátku zjevně se změnou využití pozemků navrhovatele nepočítalo. Diskriminaci a nezákonnost zakládá i skutečnost, že pozemky navrhovatele nejsou součástí zemědělského půdního fondu, a přesto je jejich zastavitelnost omezena, zatímco jiné pozemky, které jsou součástí zemědělského půdního fondu, jsou nadále zastavitelné, i když jsou stejně ohrožené povodní, případně jsou pozemky tvořící zemědělský půdní fond nově vymezeny jako zastavitelné.
17. Odpůrkyně uvedla, že chápe, že navrhovatel je s regulací nespokojen. Odpůrkyně má však povinnost v rámci procesu pořizování územně plánovací dokumentace zohlednit aktuální vývoj. Navrhovatel se staví do pozice, že jen on utrpěl, tak tomu ale není. To je patrné ze skutečnosti, že soudu napadly návrhy jiných vlastníků na zrušení napadeného OOP obsahující obdobnou argumentaci. V této souvislosti odkázal na rozsudek ze dne 14. 4. 2022, č. j. 51 A 95/2021-79, v němž soud neshledal v postupu odpůrkyně žádné znaky libovůle či diskriminace. Pokud jde o pozemky, s nimiž se navrhovatel srovnává,

uvedla odpůrkyně, že pouze jeden z nich, a to pozemek p. č. XI, je srovnatelný. Nicméně tento pozemek má stejné využití jako pozemky navrhovatele. Ostatní nejsou z řady důvodů plně srovnatelné, neboť jde většinou o pozemky menší rozlohy, na pozemcích se buďto již nachází stavby nebo jsou navázány přímo na stavbu na souvisejícím pozemku nebo jsou navázány na výstavbu. U menších pozemků, pokud na nich byla stavba, byla zastavitelnost zachována a v případě sousedních pozemků byla zastavitelnost zachována, aby nevznikaly proluky. Pozemky navrhovatele nejsou součástí kompaktní zástavby sídla, netvoří proluku v obytné zástavbě, ale samostatnou enklávu v krajině. Navíc je zde patrné riziko plynoucí z odtokového proudu vzduší při povodních. Vzdálenost od řeky není rozhodující, záleží i na jiných faktorech, což dokládají i zkušenosti z dřívějších povodní. Pokud jde o lokalitu Z 03, ta je na rozdíl od pozemků navrhovatele chráněna protipovodňovými opatřeními. Pozemky v ploše Z03 jsou ohrožené povodní v nižší míře, což plyne z plánu povodňového ohrožení, neboť se nachází za železničním náspem, ale i za souběžnou silnicí ve svahu v lokalitě označované Na Horách. Pozemky za železnici označené vyšší mírou ohrožení se nachází mezi tratí a silnicí a jde o pole. Pozemky navrhovatele se nachází v nejnižším místě S. O. Odpůrkyně navrhla zamítnutí návrhu.

Podmínky řízení

18. Soud se nejprve zabýval přípustností návrhu. Podle § 101a s. ř. s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. V dané věci je zjevné, že územní plán byl vydán formou opatření obecné povahy, a to za použití odpovídajících ustanovení stavebního zákona i správního řádu.
19. Navrhovatel svoji legitimaci k podání návrhu dovozuje z vlastnictví pozemků vymezených v bodě 2 tohoto rozsudku), což doložil výpisem z katastru nemovitostí pro list vlastnictví č. Xm evidovaný pro katastrální území N. O. Vlastnické právo k nemovitostem navrhovatel nabyl na základě kupní smlouvy (či kupních smluv) ze dne 18. 2. 2020 s právními účinky zápisu ke dni 19. 2. 2020 a ke dni 9. 3. 2020. Mezi účastníky není sporu o tom, že na tyto pozemky dopadá úprava obsažená v napadeném OOP. Navrhovatel dostatečně určitě tvrdí dotčení na svých právech.
20. Pro podání návrhu stanoví § 101b odst. 1 s. ř. s. jednoletou lhůtu od účinnosti napadeného OOP. Napadené OOP nabylo účinnosti dne 26. 8. 2021, návrh podaný dne 4. 2. 2022 je tudíž včasný.
21. Návrh má zákonem požadované náležitosti. Podle § 101b odst. 2 s. ř. s. musí kromě obecných náležitostí podání [§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.] obsahovat návrhové body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel opatření obecné povahy nebo jeho část za nezákonné. Navrhovatel namítá nepřezkoumatelnost napadeného OOP, jeho nezákonnost a nepřiměřenost.
22. Při věcném posouzení návrhu vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání opatření obecné povahy [§ 101b odst. 3 s. ř. s.], tj. ze skutkového a právního stavu ke dni 26. 7. 2021.

Skutečnosti zjištěné z obsahu správního spisu

23. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci.

24. Územní plán z roku 2001 vymezoval předmětné pozemky jako plochu „MV - malovýroba a podnikání“. Změnou č. 1 (schválenou dne 8. 6. 2009, účinnou ode dne 23. 6. 2009) byly pozemky p. č. Xb a Xc jako součást lokality č. 12 vymezeny jako plocha „BV - obytná zástavba venkovské typu“. Změnou č. 2 (schválenou dne 11. 4. 2011, účinnou ode dne 28. 4. 2011) byla část pozemku p. č. Xc jako součástí lokality č. 15 vymezena rovněž jako plocha „BV - obytná zástavba venkovské typu“.
25. Zastupitelstvo odpůrkyně rozhodlo na zasedání konaném dne 8. 2. 2016 o pořízení napadeného OOP. Usnesením č. 7/6/2017 ze dne 12. 6. 2017 schválilo zastupitelstvo odpůrkyně zadání napadeného OOP. V zadání se uvádí, že obec rozhodla o pořízení nového územního plánu z důvodů, že tehdy platný územní plán neodpovídal současným rozvojovým požadavkům a představám obce **včetně rozsahu a vymezení zastavitelných ploch** a z důvodu legislativních změn od roku 2001. Součástí zadání byly mj. následující urbanistické požadavky: - ověřit rozsah zastavitelných ploch v sídlech a stanovit směry jejich využití s ohledem na kapacity obsluhy dopravní a technickou infrastrukturou, na možnosti rozvoje občanského vybavení, limity rozvoje území a ochranu přírody tím, že zastavitelné, ale dosud nezastavěné plochy budou vyhodnoceny z hlediska problémů sociální, technické a dopravní infrastruktury, a bude případně upraven jejich rozsah nebo navržena jejich jiná lokalizace; - ověřit možnost transformace bývalých zemědělských areálů na jiné využití tím, že uvedené plochy budou prověřeny jako plochy transformační včetně možnosti jejich napojení na dopravní a technické infrastrukturu; - při stanovování nových zastavitelných ploch respektovat záplavové území Q100 a minimalizovat podíl zastavitelných ploch v záplavovém území Q100; - v návrhu vycházet z předpokladu maximálního nárůstu počtu obyvatel cca o 20 % oproti stávajícímu stavu; - zastavitelné plochy pro bydlení přednostně vymezovat v částech obce X a X.
26. Po společném jednání byl vypracován návrh územního plánu, dle něhož měly být pozemky navrhovatele zahrnuty do plochy „N – smíšená nezastavěného území“ a na části pozemku p. č. Xb a p. č. st. Xa byl vymezen interakční prvek IP 4.04. Veřejnou vyhláškou ze dne 11. 12. 2019 bylo oznámeno veřejné projednání návrhu územního plánu konané dne 15. 1. 2020 s poučením veřejnosti o možnosti uplatnění námitek a připomínek.
27. Právní předchůdkyně navrhovatele (*jejíž návrh na zrušení napadeného OOP v jiné části projednává zdejší soud pod sp. zn. 55 A 10/2022 - pozn. soudu*) podala námitky dne 22. 1. 2020. V námitkách evidovaných pod č. 81 (ve vztahu k pozemku p. č. Xi) předchozí vlastnice uvedla, že požaduje ponechat funkční využití pozemků navrhovatele. Změnou využití jí vznikne prokazatelná majetková újma mj. znehodnocením pozemků a zmařením podnikatelského záměru. Jde o zásah do vlastnického práva, který přesáhne míru, kterou je povinna snášet. Argumentovala dále tím, že vodní zákon neukládá žádná omezení pro záplavová území. Změna využití pozemků je nepřiměřená, diskriminační a osobní odplatou. Očekávala legitimní možnost využívat své vlastnictví stejným způsobem, jako tomu bylo v okamžiku jeho nabytí. V námitce evidované pod č. 82 (ve vztahu k pozemku p. č. Xn a Xo) uplatnila v zásadě obdobnou argumentaci. Doplnila, že její zastavitelné a infrastrukturou zasíťované pozemky jsou nahrazovány novými stavebními pozemky bez infrastruktury, a to především v N. O. (námitka obsahuje výřez mapy územního plánu z GeoPortál N. V. ke dni 3. 3. 2009, na kterém jsou zobrazeny pozemky začleněné do zóny Z03). Pozemky v zóně Z03 jsou rovněž v záplavovém území, což potvrdilo Povodí Vltavy ve vyjádření ze dne 19. 1. 2019. Není ani prokázána dlouhodobá účinnost zahrazení podjezdu železniční trati v N. O. možným působením hydrostatického tlaku vzduché

hladiny a infiltrací šterkopískovým podloží pod zahrazením a drážním tělesem. Pokud odpůrkyně vymezuje nové zastavitelné plochy, musí prokázat nemožnost využití již dříve vymezených zastavitelných ploch v obci a současně potřebu vymezení ploch nových.

28. Veřejnou vyhláškou ze dne 30. 11. 2020 bylo oznámeno opakované veřejné projednání konané dne 4. 1. 2021 s poučením veřejnosti o možnosti uplatnění námitek a připomínek. Návrh napadeného OOP upravený pro opakované veřejné projednání převzal regulativy funkčního využití pozemků navrhovatele vymezené v předchozí verzi návrhu beze změny. Navrhovatel podal dne 11. 1. 2021 námítky, ve kterých zopakoval a zčásti doplnil argumentaci uplatněnou již v námítkách právní předchůdkyně. Doplnil vyčíslení náhrady nákladů, jež by mu vznikly v důsledku omezení jeho investičního záměru a jejichž náhradu by po odpůrkyni požadoval. Dále uvedl, že Povodí Vltavy ve vyjádření ze dne 29. 5. 2020 označilo záměr stavby rodinných domů na pozemcích navrhovatele za možný.
29. Zastupitelstvo odpůrkyně rozhodlo dne 26. 7. 2021 usnesením č. 3/7/2021 o vydání napadeného OOP. Opatření obecné povahy bylo v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu oznámeno veřejnou vyhláškou, která byla vyvěšena na úřední desce odpůrkyně dne 10. 8. 2021 a sejmuta dne 26. 8. 2021. Veřejná vyhláška byla vyvěšena po předepsanou patnáctidenní lhůtu a územní plán nabyl účinnosti dne 26. 8. 2021.
30. Z obsahu napadeného OOP plyne, že pozemky navrhovatele jsou zahrnuty do plochy „N – smíšená nezastavěného území“ (pozn. soudu: v grafické části nekoresponduje barevné označení této plochy N s legendou mapy), pro kterou je stanoven způsob přípustného využití pro „stavby a opatření pro využívání a produkci přírodních zdrojů a rekreační využívání krajiny (zejména orná půda, pastviny, trvalé travní porosty, sady, chmelnice, vinice a zahrady a činnosti a drobné stavby v krajině vyjma činností a staveb pro lesnictví).“ Podmíněně přípustné s uvedením podmínek jsou „oplocení v zastavěném území a zastavitelných plochách, zemědělská výroba ve stávající zástavbě, drobné stavby pro potřeby zahrádkářské činnosti v zastavěném území a zastavitelných plochách, stavby a činnosti podle § 18 odst. 5 stavebního zákona (mimo bydlení) v zastavěném území a zastavitelných plochách.“ Pozemky navrhovatele jsou zahrnuty do lokality O1.2 S. O., pro kterou je stanovena podmínka minimální úrovně přízemní zástavby 0,5 m nad místní kótou Q100 s ohledem na ochranu nově umísťované zástavby před následky povodní. Dále je uvedeno, že se předpokládá realizace navržených protipovodňových opatření tak, aby byla posílena protipovodňová ochrana lokality (str. 59 textové části odůvodnění). Na části pozemku p. č. Xb je vymezen interakční prvek IP 4.04 tvořený plochami roztroušené zeleně a doprovodnými porosty.
31. V textové části odůvodnění územního plánu V části technická infrastruktura – záplavová území (f/2.4.1.2) se uvádí, že vodní tok Vltava má stanoveno záplavové území Q₅, Q₂ a Q₁₀₀ a AZZÚ. Stanovené záplavové území řeky Vltavy zasahuje prakticky celé zastavěné území Starých Ouholic. Byla realizována protipovodňová hráz mezi tokem Vltavy a sídlem M. Hráz ale nechrání S. O. Byla proto zpracována variantní studie proveditelnosti prodloužení hráze (str. 80 textové části odůvodnění). Dále je uvedeno, že bude nutné realizovat opatření pro zahrazení železničního podjezdu v N. O., kde jinak plní úlohu protipovodňové ochrany stávající těleso železniční trati (str. 81 textové části odůvodnění). K nově vymezené zastavitelné ploše Z03 je uvedeno, že plocha byla zařazena do I. etapy rozvoje, protože jde o proluku v zastavěném území v návaznosti na stávající infrastrukturu obce (str. 15 textové části odůvodnění). Dále z odůvodnění, že odpůrkyně nemá vytvořeno

dostatečné občanské vybavení, pokud jde např. o předškolní výchovu a základní vzdělávání.

32. V části f/2.5.2 jsou odůvodněny interakční prvky a je popsána jejich podoba. Interakční prvky jsou navrženy za účelem doplnění prvků ÚSES, obnovení charakteru venkovské krajiny, zvýšení biodiverzity, k zadržování srážkových vod a jako protierozní opatření, mají různé doplňkové funkce a slouží k zachování a tvorbě rázu krajiny. Sdružují v sobě vhodně více funkcí, které je v krajině nutné zajistit. Interakční prvky jsou rozděleny do 4 skupin, přičemž interakční prvek IP 4.04 spadá do skupiny interakčních prvků tvořených plochami roztroušené zeleně a doprovodnými porosty. Jde o porosty několika druhů dřevin, které plní v krajině několik funkcí a mají za úkol upravovat klima v obcích, podporovat zadržení vody v krajině a zvýšení biodiverzity v zemědělsky využívané části regionu (str. 93 a 94 textové části odůvodnění).
33. Dále je v odůvodnění napadeného OOP obsaženo i vyhodnocení souladu se zadáním. Pokud jde o ověření rozsahu zastavitelných ploch, uvádí se, že byly vymezeny s ohledem na ekonomické možnosti rozvoje dopravní a technické infrastruktury a rozvoje občanského vybavení. Plochy nevyhovující limitům území a požadavkům na ochranu krajiny jsou navrženy k navrácení do zemědělského půdního fondu. Pokud jde o prověření bývalých zemědělských areálů, odůvodnění uvádí, že napadené OOP je vymezuje plochou smíšenou nezastavěného území (N), která umožňuje produkční využití, jejich rozvoj nebo transformace na plochy bydlení s ohledem na limity území (Q_{100}) však nenavrhuje. K dalšímu požadavku je uvedeno, že území pláno optimalizuje podíl zastavitelných ploch v záplavovém území Q_{100} a upřesňuje podmínky pro umístění zástavby s ohledem na místní kótu Q_{100} . Ohledně požadavku na 20% nárůst počtu obyvatel je uvedeno, že územní plán prověřil rozsah zastavitelných ploch předchozího plánu a navrhl jejich redukci s ohledem na demografický vývoj a reálné možnosti rozvoje. Návrh předpokládá nárůst obyvatel ze stávajících 1 085 na cca 1 331. Pokud jde o vymezování zastavitelných ploch pro bydlení v částech obce, území plán je vymezuje v místních částech N. O. a N. V. V ostatních částech je uvažováno s doplňováním proluk.
34. V části věnované vyhodnocení účelného využití zastavěného území a potřebě vymezení nových zastavitelných ploch (p/) se uvádí; že územní plán přednostně umožňuje zastavění proluk v zastavěném území, přičemž převážná část zastavitelných ploch byla převzata z předchozího územního plánu. Rozsah zastavitelných ploch by redukován s ohledem na skutečný potenciál rozvoje obce i dopad na charakter území a ráz krajiny. V části ZPF a PUPFL (q/) je obsažena bilance záborů ZPF, podle níž napadené OOP zakládá zábor celkem 8,776 ha půdy, z toho však 7,475 ha jsou plochy převzaté a nově byly vymezeny plochy zakládající zábor ZPF o rozloze 1,301 ha. Naopak Do ZPF má být navráceno 13,022 ha ploch. Do ZPF se tedy po odečtení navrácí 7,480 ha půdy I. třídy ochrany a 2,855 ha II. třídy ochrany.
35. V rozhodnutí o námitkách odpůrkyně uvedla, že námitkám č. 81 a 82 právní předchůdkyně navrhovatele nevyhovuje (str. 252 až 256 textové části odůvodnění). Vymezení zastavitelných ploch v záplavovém území je v rozporu s požadavky zadání územního plánu a urbanistické koncepce. Předmětné pozemky leží ve 4. a 3. zóně míry povodňového ohrožení, a to v zóně Q_{100} . Podle Povodí Vltavy vymezování nových zastavitelných ploch v území se středním a vysokým povodňovým ohrožením není možné. Dále odpůrkyně uvedla, že se pozemky nachází dle (tehdy projednávaného) návrhu

OOP o stanovení změny záplavového území v AZZÚ. Zařazení pozemků do této zóny by znemožnilo jejich zastavění při jakémkoliv funkčním využití stanoveném územním plánem. Odpůrkyně nevyhověla námitkám navrhovatele ze dne 11. 1. 2021, jelikož nelze při opakovaném veřejném projednání uplatňovat námitky k těm částem napadeného OOP, které nebyly po veřejném projednání změněny.

36. K návrhu územního plánu podalo Povodí Vltavy připomínky dne 24. 7. 2019 (str. 135 textové části odůvodnění), ve kterých uvedlo, že se plocha Z03 podle plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe nachází v území s nízkým až vysokým povodňovým ohrožením. Po realizaci protipovodňových opatření jsou pozemky chráněny do průchodu velkých vod Q100. Toto území však nadále potenciálně spadá do záplavového území. Tu připomínka vzala odpůrkyně na vědomí.

Provedené důkazy

37. Soud provedl při jednání důkaz:

- a) Plánem pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe pro období 2015 – 2021 z listopadu 2015 [dostupným na PZPR_labe.pdf (povis.cz)], včetně grafické přílohy Mapy povodňového nebezpečí, ohrožení a povodňových rizik, archivní data z 1. plánovacího období, úsek PVL-15 [dostupné na Mapa rozlivů | CDS 2 (mzp.cz)];
- b) opatřením obecné povahy Ministerstva životního prostředí ze dne 22. 12. 2015, č. j. 90988/ENV/15, jímž se vydává Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe schválený usnesením vlády České republiky ze dne 21. 12. 2015 č. 1082 [dostupné na OOP-PpZPR-Labe_final (poh.cz)];
- c) Plánem pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe, návrhem z prosince 2020 [dostupným na Labe_v1.pdf (povis.cz)], včetně grafické přílohy Mapy povodňového nebezpečí, ohrožení a povodňových rizik, 2. plánovací období, úsek DVL_01_01 [dostupné na Mapa rozlivů | CDS 2 (mzp.cz)];
- d) průvodní zprávou k návrhu záplavových území Vltavy v ř. km 0 - 40 dle vyhlášky č. 79/2018 Sb. z prosince 2019 zpracovanou společností DHI, a. s., včetně mapové přílohy [dostupné na Podklady návrhu pro stanovení změny záplavového území vodního toku Vltava - Záplavová území | Životní prostředí (kr-stredocesky.cz)];
- e) opatřením obecné povahy o stanovení změny záplavového území vodního toku Vltava, ř. km 0,00 - 40,00 vydaným veřejnou vyhláškou Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 19. 11. 2021, č. j. 049141/2020/KUSK [dostupné na Dokumenty ke stažení - Záplavová území 2021 | Životní prostředí (kr-stredocesky.cz)];
- f) stanoviskem Povodí Vltavy, státního podniku, ze dne 29. 5. 2020, zn. PVL-33887/2020/240-Ma;
- g) obrazovými snímky pozemků navrhovatele, a to pohledem na jejich část, kde je vymezen interakční prvek IP 4.04 a leteckými snímky (www.mapy.cz, snímky „Panorama“ pořízené 5. 7. 2016, letecké snímky z 22. 4. 2020).

38. Ze stanoviska Povodí Vltavy, státního podniku, ze dne 29. 5. 2020, zn. PVL-33887/2020/240-Ma, se podává, že správce povodí neměl připomínky proti záměru výstavby sedmi rodinných domů na pozemcích p. č. Xb a Xc v katastrálním území N. O. a tří rodinných domů na pozemcích p. č. Xi a Xn. Místo stavby se nachází v bývalém

zemědělském areálu ve stanoveném záplavovém území Vltavy již při Q20, mimo AZZÚ. Přízemí rodinných domů je navrhováno na kótě 170,7 m n. m., tj. 1 m nad Q100 Vltavy v daném místě a 20 cm nad úrovní povodně ze srpna 2002. Povodňové ohrožení je střední.

39. Z Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe pro období 2015 – 2021 z listopadu 2015 vyplývá, že byly zpracovány mapa povodňového nebezpečí, mapa rozsahu povodně, mapa hloubek, mapa rychlostí a mapa povodňového ohrožení a povodňových rizik. Hodnocení ohrožení a povodňových rizik ve vymezených oblastech bylo provedeno pomocí tzv. metody matice rizika. Tato metoda integruje informace z map povodňového nebezpečí, zpracovaných pro různé povodňové scénáře, a nevyžaduje kvantitativní odhad potenciálních škod v zaplaveném území. Postup spočíval v těchto krocích: 1. kvantifikace povodňového nebezpečí - výpočet intenzity povodně, 2. stanovení povodňového ohrožení pomocí matice rizika – mapy ohrožení, 3. stanovení zranitelnosti území na základě informací o využití území, 4. určení ploch s nepříjatelým rizikem. Povodňové ohrožení se stanovuje plošně pro celé záplavové území bez ohledu na to, jaká aktivita se v něm nachází. Míra ohrožení vychází z hodnot intenzity povodně pro jednotlivé scénáře povodňového nebezpečí. Jsou definovány čtyři kategorie míry ohrožení, které jsou v mapě zobrazeny jako různobarevné plochy. Pro každou z těchto kategorií existují doporučená pravidla, jak území využívat. Členění území podle míry povodňového ohrožení umožňuje posoudit vhodnost stávajícího nebo budoucího funkčního využití ploch a doporučit omezení případných aktivit na plochách v zaplavovaném území s vyšší mírou povodňového ohrožení. Červeně je v mapě zobrazeno území s vysokou mírou ohrožení (nedoporučuje se v něm povolovat novou ani rozšiřovat stávající zástavbu, v které se zdržují lidé nebo umísťují zvířata). Modře je zobrazeno území se střední mírou ohrožení (nová výstavba je možná s omezeními vycházejícími z podrobného posouzení nezbytnosti funkce objektů v ohroženém území a míry jejich ohrožení povodněmi; nevhodná je výstavba citlivých objektů, nedoporučuje se rozšiřovat stávající plochy určené pro výstavbu). Oranžově je zobrazeno území s nízkou mírou ohrožení (výstavba je možná, vlastníci musí být upozorněni na potenciální ohrožení). Žlutě je zobrazeno území se zbytkovou mírou ohrožení (povodňovou ochranu se zpravidla doporučuje řešit prostřednictvím dlouhodobého územního plánování se zaměřením na zvláště citlivé objekty, vyhýbat se objektům a zařízením se zvýšeným potenciálem škod). Na hodnocení povodňového ohrožení území navazuje hodnocení povodňového rizika, které zohledňuje navíc míru zranitelnosti území (při tom se vychází z informací o způsobu využití území z územněplánovací dokumentace). Pro bydlení, občanskou vybavenost, smíšené plochy, technickou vybavenost, dopravu, výrobu a skladování je přijatelné ohrožení na úrovni „nízké“. Pro rekreaci a sport je přijatelné ohrožení na úrovni „střední“ a pro zeleň na úrovni „vysoké“. Mapy povodňového rizika zobrazují plochy jednotlivých kategorií využití území, u kterých je překročena míra přijatelného ohrožení. V části shrnující opatření pro zvládání povodňových rizik je k preventivním opatřením v záplavových územích uvedeno, že preventivní opatření respektují přirozeně zaplavovaná (inundační) území a směřují k zamezení nebo snížení povodňového rizika na přijatelnou úroveň cestou zvyšování odolnosti objektů a zamezování nepříjatelých aktivit v území s vysokým a středním ohrožením. Podle přijaté metodiky pro hodnocení povodňového rizika mohou být v územích s vysokým stupněm ohrožení pouze vodní plochy, lesy, parky, louky a zemědělská půda. Území se středním stupněm ohrožení mohou být využívána pro sport a rekreaci (kromě sportovních hal, stadionů a obdobných staveb, které pro tyto účely patří

do občanské vybavenosti). V územích s nízkým stupněm ohrožení mohou být obytné stavby a objekty občanské vybavenosti, průmyslové, dopravní a jiné stavby. Opatření spočívají v zamezení výstavby nových staveb a postupném odstranění nebo přemístění staveb a aktivit stávajících. Hlavním prostředkem k uplatňování těchto opatření je územní plánování a důsledná rozhodovací činnost vodoprávních a stavebních úřadů.

40. Mapy povodňového nebezpečí a mapy povodňových rizik byly zpracovány v roce 2013, jak vyplývá z části 7.1 výše uvedeného plánu pro zvládání povodňových rizik. Technická zpráva mapy povodňového nebezpečí a mapy povodňových rizik (dostupná na mzp.cz) potvrzuje, že mapy byly zpracovány do října 2013. Z mapy rozlivů vyplývá, že pozemky navrhovatele se celé nachází v území Q100 a cca z poloviny dokonce v území Q20. Území Q20 a Q100 zasahuje i část pozemků, které tvoří plochu Z03. Zastavěné území Starých Ouholic se nachází v ploše Q100, přičemž historické jádro je na vyvýšeném místě, kam zasahuje pouze úroveň Q500, a naopak okrajová část u toku Vltavy a pozemky na jihu směrem k pozemkům navrhovatele jsou v ploše Q20. Pozemky navrhovatele se prakticky celé nachází v území se střední mírou povodňového ohrožení. Rovněž pozemky v ploše Z03 jsou částečně v území se střední až vysokou mírou ohrožení. Zastavěné území S. O. se z části nachází v území středně vysokého, z části nízkého a z části jen reziduálního ohrožení (historická část jižním směrem). V mapě povodňového rizika je na pozemcích navrhovatele zobrazena plocha výroby a skladování jako plocha s nepřijatelným rizikem na úrovni středního rizika.
41. Opatřením obecné povahy Ministerstva životního prostředí ze dne 22. 12. 2015 byl vydán plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe, jehož závaznou část tvoří stanovené cíle (příloha č. 1) a souhrn opatření (příloha č. 2). V příloze č. 2 jsou opatření pro zvládání povodňových rizik rozdělena do 5 skupin, z nichž první činí prevence rizik, která zahrnuje opatření pro zamezení umístění nových či rozšíření stávajících zranitelných staveb a aktivit v ohroženém území, jako je např. územní plánování a regulace výstavby. Konkrétně první preventivní opatření spočívá v pořízení nebo změně územněplánovací dokumentace obcí (vymezení ploch s vyloučením výstavby a ploch s omezeným využitím z důvodu ohrožení povodní), druhé preventivní opatření spočívá ve využití výstupů povodňového mapování (mapy povodňového ohrožení a povodňového rizika) jako limitu v územním plánování a rozhodování. Tato opatření směřují k zamezení vzniku rizika důsledným uplatňováním povodňových omezení v procesu územního plánování (zejména v územně analytických podkladech, územněplánovací dokumentaci a ve stanovisku příslušného dotčeného orgánu při projednávání ÚPD) a při rozhodování tak, aby území ohrožená povodněmi byla využívána způsobem odpovídajícím míře ohrožení. V rámci vypořádání připomínek bylo vysvětleno (viz str. 26), že v rámci metodického návodu Ministerstva pro místní rozvoj a Ústavu územního rozvoje „Pořizování územně analytických podkladů a jejich aktualizací“ byl v dohodě s Ministerstvem pro místní rozvoj vytvořen nový závazný limit využití území č. 4.1.121 Povodňové riziko, jenž byl zveřejněn v aktualizované příručce Limity využití území v lednu 2015.
42. Z návrhu Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe pro období 2021 - 2027 z prosince 2020 (konkrétně kapitoly 4) vyplývá, že byly zpracovány mapa povodňového nebezpečí, mapa rozsahu povodně, mapa hloubek, mapa rychlostí a mapa povodňového ohrožení a povodňových rizik. Povodňové riziko, které vychází z map povodňového ohrožení, je uvedeno v seznamu limitů využití území, který vydal Ústav územního rozvoje jako podklad pro zpracování územněplánovací dokumentace. Mapy povodňového

nebezpečí a povodňového ohrožení budou využívány v souladu s vyhláškou č. 79/2018 Sb., o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území (dále jen „vyhláška č. 79/2018 Sb.“), také při stanovování záplavových území. Obsah map povodňového nebezpečí a povodňových rizik při současném zohlednění cílů pro období platnosti je základem pro stanovení zásad pro umísťování a povolování staveb a činností a při tvorbě územněplánovací dokumentace pro jednotlivé kategorie povodňového ohrožení. Existují celkem 4 kategorie povodňového ohrožení, a to vysoké ohrožení (v mapě vyznačeno červenou barvou), střední ohrožení (modrá barva), nízké ohrožení (oranžová barva) a zbytkové (reziduální) ohrožení (žlutá barva). V kategorii vysokého ohrožení je zcela nevhodné s ohledem na extrémní ohrožení povolovat, umísťovat a provádět stavby s výjimkou staveb uvedených v § 67 odst. 1 vodního zákona. V územněplánovací dokumentaci se doporučuje nevymezovat zastavitelné plochy a nepřipouštět využití pro výstavbu s výjimkami podle § 67 odst. 1 vodního zákona. V kategorii středního ohrožení je nová výstavba možná s omezeními, a to na základě podrobného posouzení nezbytnosti účelu stavby, a na základě posouzení dle map povodňového nebezpečí s přihlédnutím k parametrům daným v § 6 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 79/2018 Sb. V územněplánovací dokumentaci se doporučuje připouštět jen takové využití, které nemůže generovat významné povodňové škody; zastavitelné plochy vymezovat jen ve výjimečných a zvláště odůvodněných případech, např. z důvodu převažujícího veřejného zájmu na dlouhodobém uchování stávající zástavby, nebo pokud není jiné vhodnější území pro stavební rozvoj obce. V kategorii nízkého ohrožení je výstavba možná, nevhodná je výstavba citlivých objektů. V územněplánovací dokumentaci se doporučuje zastavitelné plochy nad rámec plošného rozsahu již dříve vymezených zastavitelných ploch vymezovat a využití pro citlivé objekty připouštět jen ve výjimečných a zvláště odůvodněných případech. Až pro kategorii zbytkového ohrožení nejsou v územněplánovací dokumentaci vyžadována specifická omezení.

43. Podle technické zprávy k mapě povodňového ohrožení a povodňových rizik [dostupné na mzp.cz] byla tvorba map ukončena v prosinci 2019. Z mapy povodňového ohrožení vyplývá, že pozemky navrhovatele se nachází v území středního ohrožení. Z mapy rozlivů vyplývá, že pozemky navrhovatele se nachází z převážné části v území Q20 (s výjimkou malé části pozemku, která je zasažena až při Q100). Zastavěné území S. O.c se nachází v ploše Q100, přičemž pouze malá část historického jádra je na vyvýšeném místě, kam zasahuje pouze úroveň Q500, a naopak okrajová část u toku Vltavy a pozemky na jihu směrem k pozemkům navrhovatele jsou v ploše Q20. Železniční trať oddělující území N. O. zadržuje vodu při úrovni Q100, teprve při úrovni Q500 zasahuje území rozlivů do území N. O. V mapě povodňového rizika je na pozemcích navrhovatele vyznačena plocha výroby a skladování v nepřijatelném riziku.
44. Z průvodní zprávy pro návrh záplavových území Vltavy v ř. km 0 – 40 dle vyhlášky č. 79/2018 Sb. z prosince 2019 vyplývá, že AZZÚ byla definována přesně dle § 6 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 79/2018 Sb. Záplavová území byla vygenerována z výsledků 2D matematických modelů. Záplavové čáry vzniknou proložením map hladin pro příslušné povodňové průtoky do DMT, průsečnice definuje záplavovou čáru. AZZÚ pro průtok Q100 je stanovena nad podklady hydraulických veličin Q5, Q20, Q100, Q500 (svislicové rychlosti a hloubky vody) a na podkladě map povodňového ohrožení dle vyhlášky č. 79/2018 Sb. Podle mapy záplavového území (listy 3), která je přílohou průvodní zprávy návrhu, se pozemky navrhovatele nachází v AZZÚ, a to převážně v záplavovém území

Q20 (nepatrná část se nachází v záplavovém území Q100). Naopak pozemky nacházející se za železniční tratí v N. O., tedy i plocha Z03, nejsou zasaženy záplavovým územím Q100 ani AZZÚ a jsou zahrnuty jen do záplavového území Q500. Zastavěné území S.h O. se nachází z převážné části rovněž v AZZÚ Q100, přičemž pouze malá část historického jádra je na vyvýšeném místě mimo AZZÚ.

45. Z opatření obecné povahy o stanovení změny záplavového území vodního toku Vltava, ř. km 0,00 - 40,00, které bylo oznámeno veřejnou vyhláškou Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 19. 11. 2021, č. j. 049141/2020/KUSK, vyplývá, že mapa přiložená k průvodní zprávě (návrhu záplavových území) je součástí opatření obecné povahy. To znamená, že pokud jde o území relevantní pro posuzovanou věc, výsledné opatření obecné povahy se obsahově nijak neliší od návrhu z prosince 2019. Krajský úřad nevyhověl připomínce odpůrkyně a nevyjmul oblast obytného smíšeného území S. O. z AZZÚ. Rozsah AZZÚ vyplývá z § 6 odst. 2 písm. f) vyhlášky č. 79/2018 Sb., podle něhož vyvýšené území vymezené na mapě povodňového ohrožení jako nízké a střední ohrožení uvnitř jednotlivých ploch vymezených podle písmen a) až e) má být zahrnuto do AZZÚ. Z nových výsledků vyplývá, že oproti současně stanovenému záplavovému území z roku 2003 spadá většina území do rozlivu povodně s dobou opakování 100 let. Pouze velmi malá část území S. O. se nachází ve Q500 a ta není zahrnuta do AZZÚ. Administrativně stanovené záplavové území je dle § 5 odst. 1 vyhlášky č. 79/2018 Sb. vymezené záplavovou čarou s dobou opakování povodně 100 let. Pro území vymezené čarou s dobou opakování povodně 500 let (to, které je mimo území Q100) nevznikají žádná omezení. Vykreslení čáry (míněno Q500) má pouze informativní charakter. Navrhovatel podal proti návrhu připomínku dne 7. 7. 2020. Krajský úřad jí nevyhověl, neboť zpracování návrhu se řídí vyhláškou č. 79/2018 Sb., která stanoví závazný postup stanovení AZZÚ. Pozemky navrhovatele se nachází v území s vysokým a středním ohrožením, které je vždy zahrnováno do AZZÚ dle § 6 odst. 2 písm. d) a f) vyhlášky č. 79/2018 Sb. Stanovisko správce povodí je vydáváno vždy v souladu se současnou platnou legislativou, tedy v daném případě na základě stanoveného záplavového území z roku 2003. Toto stanovisko mohlo být využito pro umístění nebo povolení objektů v území. Pokud existuje platné územní rozhodnutí nebo stavební povolení k záměru, nic nebrání v tom, aby se stavba (záměr) na těchto pozemcích realizovala i po stanovení nového záplavového území či vymezení nové AZZÚ. Dále se odkazuje na vypořádání námítky právní předchůdkyně navrhovatele, podle něhož je v průvodní zprávě je uvedeno, že vstupy matematického modelu byly po průchodu povodně v červnu 2013 změněny, především rozdělení drsností v záplavovém území. Proto výsledky povodňového ohrožení vychází rozdílně od mapy povodňového ohrožení zpracované v roce 2013 jako podklad pro Plány pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe. K navýšení rozsahu AZZÚ došlo především změnou jejího zpracování/výpočtu, kterou přinesla vyhláška č. 79/2018 Sb., nikoliv výstavba protipovodňových opatření.
46. Z leteckých snímků a záběrů pozemků navrhovatele z pohledu z okolní krajiny vyplynulo, že na jejich části, kde byl vymezen interakční prvek IP 4.04, se nachází hustý porost zeleně tvořený vzrostlými stromy a keři. Tento porost spolu se silnicí vedoucí do S. O. tvoří bariéru mezi pozemky navrhovatele a další zástavbou této místní části. V okolní krajině v údolí Vltavy převažuje rovinatá zemědělsky využívaná půda bez výraznějších přírodních prvků.

Obecná východiska posouzení návrhu

47. Soud při přezkumu napadeného OOP vychází z algoritmu (testu), který byl historicky vymezen judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS). Jednotlivými kroky algoritmu jsou: 1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; 2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; 3) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným procesním postupem; 4) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu se zákonem, v tomto kroku ve smyslu souladu s hmotným právem a 5) přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace v širším slova smyslu), tedy konkrétně zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (kritérium vhodnosti), zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným prostředkem (kritérium potřebnosti), jakož i zda opatření obecné povahy omezuje adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahů) a v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu). S ohledem na vázanost důvody návrhu se soud může zabývat jen těmi kroky algoritmu (testu) přezkumu, které navrhovatel zahrne do návrhových bodů [§ 101d odst. 2 s. ř. s.].
48. V posuzované věci navrhovatel vznesl tři okruhy námitek. První okruh se týká nepřezkoumatelnosti napadeného OOP (3. krok algoritmu), druhý okruh zákonnosti napadeného OOP (4. krok algoritmu) a konečně třetí okruh otázky přiměřenosti zásahu do práv (5. krok algoritmu). Pouze těmito návrhovými body se soud mohl zabývat.

Vypořádání námitek podaných navrhovatelem

49. V projednávané věci není sporu o tom, že navrhovatel nabytí vlastnické právo k pozemkům až v průběhu projednávání návrhu územního plánu, konkrétně v únoru/březnu roku 2020. Navrhovatel nabytím vlastnických práv k nemovitým věcem nastoupil do práv a povinností jeho právní předchůdkyně, a to včetně práv a povinností, které se vážou k územnímu plánu. Tento postup vysvětlil Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 6. 11. 2014, č. j. 7 As 186/2014-49, ve kterém uvedl, že [1] *ze souhlasit se stěžovateli, že nabytí nemovitosti nemůže automaticky znamenat akceptaci napadeného opatření obecné povahy a nemožnost jej podrobit soudnímu přezkumu. Stěžovatelé však dobrovolně vstoupili do práv a povinností předchozího vlastníka a nemohli nabýt více práv, než měl předchozí vlastník. Pokud ten svou procesní pasivitou omezil rozsah možného následného soudního přezkumu opatření obecné povahy, k němuž by byl legitimován z titulu svého vlastnického práva k předmětným nemovitostem, pak převodem vlastnického práva přechází toto omezení i na nabyvatele těchto nemovitostí. [...] Nabytím vlastnického práva k dotčeným nemovitostem tedy nastoupili stěžovatelé do práv a povinností původního vlastníka, a to včetně těch práv a povinností, jež se vážou ke Změně územního plánu. Veškerá práva navrhovatelů, která by mohla být dotčena Změnou územního plánu, se totiž existenčně pojí s vlastnickým právem k předmětným pozemkům.*
50. Dne 4. 1. 2021 se konalo opakované veřejné projednání podle § 53 odst. 2 věty třetí stavebního zákona. V takovém případě se neprojednává územní plán v celém rozsahu, ale pouze v rozsahu úprav návrhu, k nimž došlo v návaznosti na (první) veřejné projednání návrhu. Tím je současně vymezen okruh dotčených osob, které mohou (znovu) podávat námítky při opakovaném veřejném projednání návrhu. K námítkám, které se netýkají

provedených úprav, se vůbec nepřihlíží (viz též rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2014, č. j. 50 A 15/2014-50, č. 3212/2015 Sb. NSS, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53, bod 35). Námitky navrhovatel podal dne 11. 1. 2021. Ze správního spisu nevyplývá, že by se úpravy návrhu napadeného OOP provedené po (prvním) veřejném projednání jakkoliv dotkly práv navrhovatele, tj. že by došlo k nějakým relevantním (podstatným) změnám, k nimž by měl oprávnění se vyjádřit a vznést případně nové námitky. Regulativy, jež navrhovatel napadl v námitkách podaných dne 11. 1. 2021, byly obsaženy již v návrhu napadeného OOP projednávaném při (prvním) veřejném projednání a nebyly jakkoli změněny v dalších fázích přípravy napadeného OOP. Není přitom povinností pořizovatele vyznačit v návrhu územního plánu úpravy, k nimž došlo oproti předchozí fázi veřejného projednání. Navrhovatelova domněnka, že pokud tak pořizovatel neučinil, pak byl předmětem opakovaného veřejného projednání celý návrh napadeného OOP, nikoliv pouze jeho úpravy, je mylná, neboť odporuje systematice stavebního zákona a zásadě koncentrace, kterou je příprava územního plánu ovládána. Nebylo tedy povinností odpůrkyně o těchto námitkách uplatněných navrhovatelem po opakovaném veřejném projednání návrhu napadeného OOP rozhodnout a vypořádat se s nimi. Tento návrhový bod není důvodný.

Vypořádání námitek podaných právní předchůdkyní navrhovatele

51. Navrhovatel zpochybňuje především zařazení pozemků, které byly původním územním plánem řazeny do ploch zastavitelných mezi pozemky nezastavitelné. Odůvodnění územního plánu považuje za nedostatečné a nepřezkoumatelné, začlenění dotčených pozemků do nezastavitelných ploch má za diskriminační a svévolné a za nedostatečný považuje též způsob, jakým byly vypořádány námitky, které jeho právní předchůdkyně uplatnila po prvním veřejném projednání návrhu územního plánu. Navrhovatel zdůraznil zejména to, že z rozhodnutí o podaných námitkách ani z odůvodnění napadeného OOP není zřejmé, proč byla v případě jeho pozemků na rozdíl od jiných obdobných pozemků omezena jejich zastavitelnost a podle jakého klíče byly „vybrány“ jeho pozemky.
52. K náležitostem odůvodnění opatření obecné povahy se vyjádřil Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, č. 1795/2009 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že „[p]odle § 173 odst. 1 správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Jeho specifický obsah je blíže určován řadou ustanovení (např. z § 172 odst. 4 správního řádu plyne, že správní orgán se v odůvodnění opatření obecné povahy musí vypořádat s uplatněnými připomínkami, s nimiž se musí zabývat jako s podkladem pro jeho vydání; dle § 172 odst. 5 správního řádu je součástí odůvodnění opatření obecné povahy dále rozhodnutí o námitkách, které navíc musí obsahovat vlastní odůvodnění; podle § 60 odst. 3 stavebního zákona pak odůvodnění opatření obecné povahy, jímž se vymezuje zastavěné území, vždy obsahuje i vyhodnocení souladu s § 58 odst. 1 a 2 téhož zákona). Z § 68 odst. 3 užitého přiměřeně dle § 174 odst. 1 správního řádu je však zřejmé, že v odůvodnění opatření obecné povahy nesmí chybět základní obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. I v odůvodnění opatření obecné povahy je tak nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.“ Reakci na tento přístup požadující vysoký standard vypořádání námitek pak představuje nálezný Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11. Ústavní soud sice nevyloučil užití § 68 odst. 3 správního řádu, avšak konstatoval, že požadavky na kvalitu odůvodnění nesmí být přemrštěné a ve svém důsledku zcela paralyzující územní plánování, což by mohlo představovat zásah do práva na obecní samosprávu. Později tyto

závěry upřesnil Ústavní soud v nálezu ze dne 8. 11. 2018, sp. zn. I. ÚS 178/15, v němž uvedl, že samotné rozhodnutí o námitkách musí obsahovat odůvodnění odpovídající požadavkům § 68 odst. 3 správního řádu, v ostatních částech však s ohledem na specifika územního plánování již takovou podrobnost vyžadovat nelze. S tímto přístupem se zdejší soud již opakovaně ztotožnil, přičemž též zdůraznil, že důvody, proč vydavatel územního plánu nevyhověl námitce dotčeného vlastníka, nelze hledat pouze ve vlastním vypořádání námitek, nýbrž i v obecné části odůvodnění územního plánu (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2019, č. j. 43 A 161/2018-104).

53. Základní kritéria pro vymezení jednotlivých funkčních ploch byla v procesu přípravy napadeného OOP stanovena již jeho zadání, jež zdůraznilo především směřování k umírněnému obce přiměřenému jeho infrastrukturním možnostem, koncentraci nově vymezených zastavitelných ploch do částí obce N. V. a N. O., prověření možnosti využití a transformace dřívějších zemědělských areálů, minimalizaci zastavitelných ploch v záplavovém území Q100 a další klíčové požadavky (viz bod 25 tohoto rozsudku). Součástí zadání byl mj. požadavek, aby byl ověřen rozsah zastavitelných ploch a byly posouzeny zastavitelné, ale dosud nezastavěné plochy a byl upraven jejich rozsah. Dále byl již v zadání vznesen i opakovaně zdůrazňovaný požadavek na minimalizaci zastavitelných ploch v záplavovém území Q100. Ve vztahu k prověření bývalých zemědělských areálů, odůvodnění uvádí, že jejich rozvoj nebo transformaci na plochy bydlení s ohledem na limity území (Q₁₀₀) nenavrhuje. Ve vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch je konstatováno: „Územní plán umožňuje přednostně zastavění proluk v zastavěném území. Převážná část zastavitelných ploch byla převzata z územního plánu obce Nová Ves v platném znění. Nové zastavitelné plochy jsou vymezovány pouze za účelem vhodného uspořádání struktury zástavby, zajištění návaznosti veřejných prostranství a dopravní infrastruktury a řešení rozhraní sídla a krajiny. Vyhodnocení zastavěnosti území je součástí kapitoly k/. Rozsah zastavitelných ploch předchozího územního plánu byl redukován s ohledem na skutečný potenciál rozvoje N. V. i dopad na charakter území a ráz krajiny. Srovnání převzatých, navržených a zrušených zastavitelných ploch je součástí následující kapitoly q/.“ (str. 116 textové části odůvodnění). K ochraně před povodněmi je pak uvedeno, že „územní plán nevymezuje nové zastavitelné plochy v záplavovém území Q100. Zastavitelné plochy umísťuje tak, aby účinně předcházel zvyšujícím se účinkům povodní s ohledem na klimatickou změnu. Stávající zastavitelné plochy chrání návrhem protipovodňových opatření a stanovením podmínek prostorového uspořádání.“ (str. 127 textové části odůvodnění).
54. Namítá-li navrhovatel, že odůvodnění napadeného OOP nevysvětluje důvody či „klíč“ k tomu, na základě jaké úvahy byla omezena zastavitelnost právě jeho pozemků a nikoliv ostatních srovnatelných ploch, lze z části mu přisvědčit v tom, že rozhodnutí o námitkách podaných jeho právní předchůdkyní, vyčerpávající odpověď na tuto otázku neposkytuje. Nicméně důvody přijetí napadené regulace ve vztahu pozemkům navrhovatele nelze omezovat výlučně na argumentaci uvedenou v rozhodnutí o námitkách. Napadený územní plán představuje komplexní regulaci, jejíž odůvodnění je zachyceno primárně v jeho „obecném“ odůvodnění, přičemž vypořádání námitek podaných jednotlivými vlastníky zpravidla představuje aplikaci obecných východisek, na nichž je regulace založena, na konkrétní pozemky či území, k nimž se námitky váží. Vedle toho, jakým způsobem byly vypořádány uplatněné námitky, je tedy relevantní i to, jakým způsobem bylo formulováno odůvodnění územního plánu jako celku. I přes dílčí nedostatky ve vypořádání námitek

vztahujících se ke konkrétní části regulovaného území tedy může územní plán (jeho část) v přezkumu obstát, pokud jsou důvody, jež vedly k přijetí regulace vztahující se k tomuto území, dostatečně zřejmé z územního plánu jako celku.

55. V námitkách proti návrhu napadeného OOP uplatněných po prvním veřejném projednání (viz bod 27 tohoto rozsudku) právní předchůdkyně navrhovatele nesouhlasila s tím, aby pozemky nyní vlastněné navrhovatelem byly nově zahrnuty do smíšeného nezastavěného území. Požadovala tedy ponechat pro tyto pozemky původní regulaci. Uvedla přitom, že stávající stavební pozemky na zasíťovaných stavebních parcelách jsou v návrhu územního plánu v rozporu se zadáním územního plánu nahrazovány novými stavebními pozemky bez infrastruktury, a to především v části obce N. O., a to rovněž v záplavovém území. (Je však podstatné, že právní předchůdkyně se v podaných námitkách vymezovala pouze ve vztahu k zastavitelnosti pozemků v ploše Z03, které označila prostřednictvím výřezu z mapy. Ve vztahu k ostatním pozemkům ve Starých Ouholicích, jež až následně navrhovatel označil v návrhu, odlišné zacházení či diskriminaci nenamítala.)
56. Soud tedy shledal dílčí nedostatek ve vypořádání námitek právní předchůdkyně navrhovatele, jež spočívá v absenci odpovědi na dílčí námitku týkající se odlišného zacházení s pozemky navrhovatele oproti pozemkům v Nových Ouholicích. To však ještě nečiní napadené OOP nepřezkoumatelným či nezákonným. Soud je názoru, že z odůvodnění územního plánu a z rozhodnutí o námitkách jsou zřejmé důvody, které odpůrkyni vedly k zařazení pozemků navrhovatele do ploch smíšeného nezastavěného území. Těmito důvody jsou zařazení pozemků do záplavového území Q100, do území se středním a vysokým stupněm povodňového ohrožení, s tím související zvyšující se riziko povodní dané klimatickou změnou a nesouhlas správce toku a správce povodí s vymezováním nových ploch v tomto území. Dále je nevyhovění námitkám zdůvodněno také tím, že se pozemky navrhovatele se dle (tehdy projednávaného) OOP o stanovení změny záplavového území nacházejí v AZZÚ. Podstatné jsou ale také již zmíněné obecné pasáže odůvodnění napadeného OOP, jež reagují na požadavky jeho zadání. Právě tyto požadavky a jejich vyhodnocení totiž slouží k vysvětlení toho, jak odpůrkyně přistupovala k regulaci svého území jakožto celku. Ve světle obecných východisek územního plánu shora uvedených (celkové omezení stavebního rozvoje území, koncentrace výstavby v částech N. O. a N. V., minimalizace zastavitelných ploch v záplavovém území Q100, primární zastavění proluk) lze mít zařazení pozemků navrhovatele do nezastavitelných ploch za dostatečně odůvodněné a neodporující zákonu (viz dále). Námitka není důvodná.

Funkční využití pozemků navrhovatele a tvrzená diskriminace

57. Odpůrkyně odůvodnila vyjmutí pozemků navrhovatele ze zastavitelných ploch primárně (nikoliv však výlučně) povodňovým ohrožením. Ačkoliv se odpůrkyně v odůvodnění rozhodnutí o námitkách výslovně odvolává na dva podklady, a to Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe a projednávané OOP o stanovení změny záplavového území, nelze pomíjet, že požadavky na ochranu záplavového území před vymezováním zastavitelných ploch vyjadřoval od samého začátku i dotčený orgán (vodoprávní úřad) a správce povodí a vodního toku (státní podnik Povodí Vltavy). Vodoprávní úřad ve stanovisku k návrhu zadání územního plánu (souhrnné vyjádření Městského úřadu Kralupy nad Vltavou ze dne 7. 4. 2017, č. j. MUKV 18435/2017 OŽP) požadoval, aby byly respektovány požadavky Povodí Vltavy, které budou uvedeny v jeho stanovisku, a dále aby hranice zastavitelného území respektovala hranici AZZÚ (umístění nových ploch

k bydlení v záplavovém území mimo AZZÚ není zcela zakázané, ale další zastavování je nevhodné). Ze stanovisek Povodí Vltavy ze dne 8. 4. 2017 a 24. 7. 2019 (k návrhu zadání územního plánu a návrhu územního plánu ke společnému jednání) plyne, že nelze akceptovat vymezení zastavitelných ploch v AZZÚ a v území, které je v plánu pro zvládání povodňových rizik vymezeno jako území s vysokým či středním stupněm ohrožení.

58. Soud z provedeného dokazování zjistil, že Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe pro období 2015 – 2021 zahrnuje pozemky navrhovatele do záplavového území Q100 a cca z poloviny dokonce v území Q20 a do území středního stupně povodňového ohrožení. Z plánu vyplývá, že pro účely územního plánování lze připustit vymezení zastavitelných ploch pouze v území se středním stupněm ohrožení, a to po podrobném posouzení nezbytnosti funkce objektů v ohroženém území. Stejně tak návrh Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe pro období 2021 – 2027 umožňuje výstavbu pouze v území se středním stupněm ohrožení, ovšem jen k umístění staveb ve veřejném zájmu, nebo pokud v dané lokalitě nelze vymezit rozvojové plochy jinde. Navrhovatel netvrdil, že by měl v úmyslu realizovat záměr, jenž by vzhledem k jeho funkci bylo nezbytné umístit v území se středním stupněm povodňového ohrožení, resp. jenž by byl ve veřejném zájmu (a to tak silném veřejném zájmu, že by se prosadil na úkor veřejného zájmu na ochraně před povodněmi). Z územního plánu navíc plyne, že rozvoj obce lze realizovat v jiných lokalitách, kde je stupeň ohrožení nižší. Nezahrnutí pozemků navrhovatele do zastavitelných ploch tak odpovídá zásadám, na nichž je postaven plán pro zvládání povodňových rizik (míněno plán pro období 2015 – 2021, jenž byl v době pořizování i vydání územního plánu právně závazný). Ostatně plán pro zvládání povodňových rizik jedním z podkladů pro územní plánování (§ 23 odst. 2 vodního zákona).
59. Dále soud zjistil, že podle návrhu OOP o stanovení změny záplavového území, který byl projednáván souběžně s pořizováním územního plánu, se pozemky navrhovatele nachází celou plochou v AZZÚ a dále v záplavovém území Q20 (nepatrná část se nachází v záplavovém území Q100). Vodní zákon v § 67 odst. 1 a 2 výslovně upravuje zákaz stavební činnosti v AZZÚ, výjimky z tohoto zákazu jsou vymezeny úzce a nedopadají na stavby pro bydlení či k výkonu podnikatelské činnosti.
60. Soud nespatřuje pochybení v tom, že pořizovatel vycházel z návrhu OOP o stanovení změny záplavového území, který byl v době pořizování územního plánu teprve projednáván, byl schválen až po vydání územního plánu. Je potřeba poukázat na zvláštní povahu procesu stanovení záplavových území (a v jejich rámci AZZÚ), která jsou definována jako administrativně určená území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou (§ 66 odst. 1 vodního zákona). Při stanovení záplavových území se postupuje s ohledem na § 66 odst. 3 vodního zákona podle vyhlášky Ministerstva životního prostředí, kterou v dané době byla vyhláška č. 79/2018 Sb. Rozsah AZZÚ je vymezen v § 6 vyhlášky č. 79/2018 Sb. Stanovení záplavových území a AZZÚ vychází z kartografických podkladů, hydrologických podkladů a matematických výpočtů (modelů). Do rozhodování o rozsahu záplavových území a AZZÚ vůbec nevstupují majetkoprávní vztahy či oprávněné zájmy vlastníků nemovitých věcí v daném území. Zpracovaný návrh záplavových území a AZZÚ může v průběhu jeho projednávání doznat změn pouze tehdy, jestliže je prokázáno, že vychází z nesprávných podkladů nebo je zatížen chybou při výpočtu (modelování). Vzhledem k využití pokročilého softwarového

vybavení ovšem není příliš pravděpodobné, že by k takovým nedostatkům došlo. Z odůvodnění OOP o stanovení změny záplavového území vyplývá, že návrh byl v květnu 2020 projednán s dotčenými orgány. V červnu 2020 byl návrh zveřejněn a začala plynout lhůta 30 dnů pro uplatnění připomínek. Došlé připomínky byly postoupeny Povodí Vltavy k vypořádání, které bylo Krajskému úřadu Středočeského kraje předáno dne 4. 5. 2021. Již v květnu 2021, tedy před vydáním územního plánu, bylo zřejmé, že připomínky proti návrhu OOP o stanovení změny záplavového území nejsou důvodné (akceptována byla jen připomínka samotného Povodí Vltavy, která není pro danou věc významná). Byť tedy v době vydání územního plánu nebylo ještě vydáno OOP o stanovení změny záplavového území (a tedy nebylo právně závazné), bylo možné s vysokou mírou pravděpodobnosti usuzovat na to, že bude vydáno a rozsah AZZÚ a záplavových území se nebude lišit od návrhu.

61. Jistě lze vést polemiku o tom, zda neměla odpůrkyně vyčkat s vydáním územního plánu do doby vydání OOP o stanovení změny záplavového území a nebezpečí zástavby pozemků, které by měly být v AZZÚ, čelit vyhlášením stavební uzávěry. Tím by však nebyl zásah do práv vlastníků nemovitých věcí o nic menší, naopak stavební uzávěra by mohla mít významnější negativní dopady než výše popsaný anachronismus při vydávání OOP. Zrušit napadený územní plán pouze z důvodu tohoto anachronismu by bylo přepjatým formalismem, neboť s ohledem na skutečnost, že obsah schváleného (a tedy právně závazného) OOP o stanovení změny záplavového území plně odpovídá jeho návrhu, z něhož územní plán vychází, bylo by nutné následně vydat územní plán ve zcela shodné podobě. Pozemky navrhovatele se podle vydaného OOP o stanovení změny záplavového území nachází v AZZÚ, a je tedy zřejmé, že nemohou být součástí zastavitelné plochy, ať již obytné, nebo pro jakoukoliv výrobu. Nelze opomíjet ani to, že odpůrkyně argumentovala návrhem OOP o stanovení změny záplavového území jen podpůrně, primárně se opírala o plán pro zvládání povodňových rizik (tedy zařazení pozemků navrhovatele do území se středním a vysokým stupněm ohrožení).
62. Odpůrkyně rovněž dala závažnost obav z povodní do souvislosti s klimatickou změnou, která může mít za následek častější výskyt velkých a náhlých povodní. Navrhovateli lze přisvědčit, že tato hypotéza odpůrkyně není podložena obsahem správního spisu. Za podstatné soud považuje, že odpůrkyně vycházela z plánu pro zvládání povodňových rizik a návrhu OOP o stanovení změny záplavového území, které vychází z exaktních údajů (klimatických, hydrologických, historických apod.) a na jejich podkladě zpracovaných modelů. Pravděpodobným dopadem změny klimatu na výskyt povodní se oba plány pro zvládání povodňových rizik zabývají v kapitole 3.3: *„Z výsledků projektu nebyl zřejmý žádný jednoznačný trend změn ve velikosti povodní ve střední Evropě pro budoucí období 21. století. Proto byly pro předběžné hodnocení povodňových rizik, mapování povodňového nebezpečí a povodňových rizik, jakož i pro zpracování plánů pro zvládání povodňových rizik použity současně platné hydrologické údaje N-letých průtoků, které zpravoval a poskytl ČHMÚ podle normy ČSN 75 1400 Hydrologické údaje povrchových vod. (...) V podmínkách ČR není možný vliv očekávaných klimatických změn na výskyt a intenzitu povodní doposud zcela objasněn a kvantifikován. (...) Možná změna povodňového režimu by však musela vycházet ze změny režimu extrémních srážek, ať už vícedenních regionálních, nebo lokálních a krátkodobých. V tomto směru se sice často v různých materiálech objevují úvahy o očekávaném nárůstu extrémních srážek a povodní, tyto však nejsou doloženy a kvantifikovány konkrétními výpočty. (...) Dostupné výsledky studijních prací v oblasti možných vlivů změny klimatu na budoucí*

povodňový režim dokládají, že pro odhad změn povodňového režimu je klíčový vývoj režimu srážek z hlediska jejich celkového úhrnu i změn jejich časového rozložení a intenzity. Právě v tomto parametru jsou výstupy klimatických modelů velmi nejisté a mění se mezi generacemi scénářů. Z uvedených důvodů je rozhodování o možných adaptačních opatřeních v reakci na změnu klimatu v případě rizika povodní rozhodováním v podmínkách tzv. „hlukové nejistoty“ (deep uncertainty), pro něž je vhodnějším nástrojem než shoda na předpokladu budoucího vývoje shoda na řešení. Pro přezkoumání hodnocení povodňových rizik v rámci druhého plánovacího cyklu podle Směrnice 2007/60/ES proto byly použity návrhové hydrologické údaje (hodnoty N-letých průtoků) odvozené obdobně jako v prvním plánovacím cyklu ze statistické analýzy historických řad kulminačních průtoků.“ (návrh plánu pro období 2021 – 2027). Rovněž plán pro předchozí období (2015 – 2021) vycházel z hodnoty N-letých průtoků oficiálně vydávaných Českým hydrometeorologickým ústavem. Nelze tedy mít za to, že by odpůrkyně založila rozhodování o obsahu územního plánu na nepodložené hypotéze, že se v důsledku klimatické změny budou povodně zhoršovat, byť ji v odůvodnění rozhodnutí o námitkách zmiňuje, nýbrž vycházela z exaktních podkladů, pro jejichž obsah nejsou důsledky klimatické změny podstatné.

63. Důvody, proč byly pozemky navrhovatele zařazeny do plochy smíšeného nezastavěného území, jsou vymezeny zcela jasně. Je jím primárně povodňové ohrožení. Není sporu o tom, že zamezení výstavby na předmětných pozemcích v záplavovém území předchází případnému ohrožení života, zdraví a majetku při povodních, což je naprosto racionální a legitimní cíl, jenž je aprobovaný zákonem [§ 19 odst. 1 písm. g) stavebního zákona a § 66 a § 67 vodního zákona] a lze jej považovat za veřejný zájem. Způsobnost řešení obsaženého v územním plánu dosáhnout tohoto cíle navrhovatel nijak nezpochybil. Navrhovatel sice poukázal na možnost vybudování o vybudování protipovodňových opatření, což by také mohlo vést k naplnění vytyčeného cíle, nicméně z podkladů, které byly při přípravě napadeného OOP použity zejména z Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe pro období 2021 – 2027, nevyplývá, že by takové opatření mohlo být v dohledné době zrealizováno, a jde tedy jen o čistou teoretickou možnost navíc finančně velice nákladnou (a je otázkou zda vůbec realizovatelnou). Účelu takového řešení by tedy ani ze střednědobého hlediska pravděpodobně nemohlo být dosaženo. Soud přitom zdůrazňuje, že není povolán k tomu hodnotit, jaký způsob regulace by byl nejlepší. V daném případě je zřejmé, že pořizovatel i odpůrkyně vycházeli z podrobných podkladů, jejichž respektování vyžadoval i dotčený orgán a správce vodního toku a povodí, a zastavitelné plochy vymezili v souladu s pravidly stanovenými v těchto podkladech (plánu pro zvládání povodňových rizik) a v souladu s § 67 odst. 1 vodního zákona.
64. Navíc je třeba znovu zdůraznit, že vedle ohrožení povodní se v regulaci funkčního využití pozemků navrhovatele projevují podstatnou měrou též urbanistická a infrastrukturní hlediska. V první řadě vytyčila odpůrkyně již v zadání zcela legitimní cíl redukce nové výstavby určené pro bydlení s ohledem na riziko přetížení infrastruktury, čímž byla předurčena potřeba omezení zastavitelných ploch. Toto omezení se přitom dotklo nikoliv výlučně pozemků navrhovatele, ale i mnoha dalších lokalit (viz bilance ZPF, bod 34 tohoto rozsudku). Omezení zastavitelnosti pozemků navrhovatele jeví jako logické i z urbanistického hlediska, neboť nenavazují bezprostředně na území zastavěné obytnou zástavbou, nejde o proluku, ale o odloučenou lokalitu, oddělenou od historického jádra místní části Staré Ouhovice silnicí a zeleným pásem. Tato lokalita dosud ani z části k účelům bydlení nesloužila. Navíc, jak vyplynulo ze stanoviska Povodí Vltavy ze dne 29.

5. 2020, byla zde původně plánována výstavba až 10 rodinných domů, což již představuje významný developerský záměr, který z hlediska daného území přináší nemalou zátěž a požadavky na místní infrastrukturu.
65. Pokud jde o namítanou diskriminaci, námitku týkající se neodůvodněně rozdílného přístupu vznesla právní předchůdkyně navrhovatele již v uplatněných námitkách. Jak soud vysvětlil již shora, přezkoumatelnost rozhodnutí o námitce je třeba posuzovat nejen ve vztahu k důvodům uvedeným v odůvodnění rozhodnutí o námitce, ale též ve vztahu k důvodům uvedeným v jiných částech územního plánu (typicky v odůvodnění samotného územního plánu či jeho grafické části). Právě v odůvodnění územního plánu je uvedena informace o tom, že po realizaci protipovodňových opatření jsou pozemky na ploše Z03 v N. O. chráněny před záplavami o hodnotě Q100, třebaže toto území stále potenciálně spadá do záplavového území (srov. str. 135 textové části odůvodnění). Jde o vyjádření správce toku a správce povodí (Povodí Vltavy) ze dne 24. 7. 2019, které bylo v procesu pořizování územního plánu vzato na vědomí. Součástí správního spisu je i samotné stanovisko Povodí Vltavy. Rovněž z dalších podkladů, z nichž pořizovatel a odpůrkyně v procesu pořizování územního plánu vycházeli (návrh Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe pro období 2021 – 2027 a k němu v roce 2019 dokončené mapy a návrh OOP o stanovení změny záplavového území) vyplývá, že pozemky navrhovatele a plocha Z03 se nenachází ve stejné ani podobné situaci, pokud jde o ohrožení povodněmi. O existenci protipovodňových opatření přitom právní předchůdkyně navrhovatele zjevně sama věděla, neboť v námitce uvedla, že dlouhodobá účinnost zahrazení podjezdu železniční trati v Nových Ouholicích, které je součástí protipovodňových opatření, není prokázána.
66. Pozemky tvořící plochu Z03 byly v předchozí územněplánovací dokumentaci součástí lokality č. 13 – obytná zástavba venkovského typu (viz změnu č. 2 územního plánu z roku 2011). Tato zastavitelná plocha tedy byla do nového územního plánu převzata z předchozí územněplánovací dokumentace a byl pouze upraven její rozsah. Nejde o zcela novou zastavitelnou plochu, která by snad byla vymezena na úkor pozemků navrhovatele. Z mapových podkladů Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe pro období 2021 – 2027, pořízených v roce 2019, a návrhu OOP o stanovení změny záplavového území vyplývá, že se plocha Z03 nenachází v AZZÚ (nevztahují se tedy na ni zákazy stanovené v § 67 odst. 1 a 2 vodního zákona), nezasahuje do ní záplavové území Q100, nýbrž pouze záplavové území Q500. Soud nepovažuje za rozporné s § 101b odst. 3 s. ř. s., že odpůrkyně nevycházela z mapových podkladů tehdy závazného plánu pro zvládání povodňových rizik pro období 2015 – 2021, které byly zpracovány v roce 2013, nýbrž zohlednila později zpracované mapové podklady z roku 2019, které byly součástí tehdy projednávaného návrhu plánu pro zvládání povodňových rizik pro období 2021 – 2027 a z nichž vycházel i tehdy projednávaný návrh OOP o stanovení změny záplavového území. V obou těchto teprve projednávaných aktech, které se opírají o mapy z roku 2019, tvoří hranici záplavového území Q100 železniční násep a za ním navazující území N. O. je zasaženo pouze záplavovým územím Q500. „Účinnost“ této změny rozlivu Vltavy při různých povodňových scénářích není vázána na schválení, resp. vydání nových plánovacích dokumentů (plánu pro zvládání povodňových rizik, stanovení záplavových území včetně AZZÚ), nýbrž nastala fakticky realizací protipovodňových opatření v náspu železniční tratě dokončených v roce 2016. Právě s ohledem na tuto faktickou změnu poměrů v území nebyla odpůrkyně povinna vycházet v tomto ohledu z platného plánu pro

zvládání povodňových rizik pro období 2015 – 2021, neboť jeho mapové podklady jsou zpracovány k roku 2013, nýbrž mohla vycházet z nově nastolených poměrů, které byly stvrzeny stanoviskem Povodí Vltavy a mapou z roku 2019 zpracovanou pro projednávání návrhy plánu pro zvládání povodňových rizik pro období 2021 – 2027 a OOP o stanovení změny záplavového území.

67. Vzhledem k výše uvedeným rozdílům mezi ohrožením pozemků navrhovatele a plochy Z03 při povodních nespátřuje soud v postupu odpůrkyně žádné prvky libovůle či diskriminace ve vztahu k navrhovateli. Ostatně i z vypořádání námitek dalších vlastníků v odůvodnění územního plánu je zřejmé, že odpůrkyně takto nepostupovala pouze vůči navrhovateli, ale též ve vztahu k dalším vlastníkům pozemků v části obce Staré Ouholice, které byly předchozím územním plánem určeny k bydlení.
68. K dalším pozemkům, které navrhovatel uvádí v návrhu jako srovnatelné s jeho pozemky, soud pouze stručně konstatuje, že jelikož nebyly předmětem námitek právní předchůdkyně navrhovatele a poprvé je zmiňuje navrhovatel až nyní v návrhu na zrušení napadeného OOP, nemůže se soud k otázce proporcionality a diskriminace ve vztahu k těmto pozemkům s ohledem na princip subsidiarity soudního přezkumu vyjádřit. Pouze nad rámec nutného odůvodnění tedy soud uvádí, že většina těchto pozemků se nejví jako srovnatelná s pozemky navrhovatele. Některé z uvedených pozemků jsou již zastavěné (p. č. st. Xaa, Xab, Xac, Xad, Xae, Xaf, Xag, Xah, Xach, Xai, Xaj, Xak, Xal, Xam, Xan a Xao), nebo se jedná o proluky v jinak zastavěném území S. O. (p. č. Xba, Xbb, Xbc, Xbd, Xbe, Xbf, Xbg, Xbh, Xbch, Xbi, Xbj, Xbk, Xbl, Xbm, Xbn, Xbo, Xbp, Xbq, Xbr, p. č. st. Xbs). Ačkoliv se tedy tyto pozemky rovněž nacházejí v záplavovém území, některé z nich i v AZZÚ nově vymezené podle OOP o stanovení změny záplavového území, nejsou srovnatelné s pozemky navrhovatele. Bylo by možné uvažovat pouze o srovnatelnosti pozemků p. č. Xca, Xcb, Xcc, nicméně je potřeba konstatovat, že tyto pozemky nejsou zcela zastavitelné. Pozemek p. č. Xcb je určen územním plánem jako plocha s využitím rekreace. Pouze část pozemku p. č. Xca je vymezena jako zastavitelná, část pozemku je určena jako plocha s využitím rekreace, zbylá část jako plocha přírodní pobytová. Na pozemku p. č. Xcc je vymezen interakční prvek. Dle názoru soudu se tedy nejedná o přiléhavé srovnání, jelikož navrhovatel se domáhá toho, aby jeho pozemky byly vymezeny jako plochy smíšené obytné, nikoliv jako plochy k rekreaci či plochy přírodní.
69. Soud tedy uzavírá, že napadené OOP neporušuje zákaz svévole a diskriminace.
70. Dále navrhovatel namítá, že odpůrkyně dostatečně neodůvodnila potřebu nových zastavitelných ploch v souladu s § 18 odst. 4 a § 55 odst. 4 stavebního zákona. K této námitce je třeba uvést, že odpůrkyně vysvětlila, proč nelze využít stávající zastavitelné plochy, v nichž se nachází pozemky navrhovatele (viz výše). Pokud jde o otázku, zda byla prokázána potřeba vymezit další zastavitelné plochy, postrádá navrhovatel k této otázce věcnou legitimaci, neboť nevysvětlil, jak se v jeho právní sféře promítla skutečnost, že na pozemcích třetích osob byly vymezeny zastavitelné plochy. Z odůvodnění územního plánu plyne, že odpůrkyně počítá s úměrným zvětšováním počtu obyvatel, což vyžaduje vymezení nových zastavitelných ploch. Některé plochy byly převzaty z předchozího územního plánu, stavební rozvoj se má realizovat především v prolukách či v návaznosti na již zastavěné území (podrobně viz str. 116 odůvodnění územního plánu, a citace v bodu 53 tohoto rozsudku). Nově vymezená zastavitelná plocha Z03 byla zařazena do I. etapy rozvoje, protože se jedná o proluky v zastavěném území v návaznosti na stávající

infrastrukturu obce. Oproti tomu pozemky navrhovatele nejsou prolukami v zastavěném území, ale nacházejí se v bývalém zemědělském areálu. V části vyhodnocování územního plánu s jeho zadáním je k transformaci bývalých zemědělských areálů uvedeno, že územní plán vymezuje bývalé zemědělské areály plochou smíšenou nezastavěného území, která umožňuje jejich produkční využití. Jejich rozvoj nebo transformaci na plochy bydlení se s ohledem na limity území (Q100) nenavrhuje (str. 106 textové části odůvodnění).

71. Navrhovatel také tvrdí, že odpůrkyně neodůvodnila vynětí pozemků ze zemědělského půdního fondu. Ačkoliv soud nepopírá, že územní plán má obsahovat důvody vynětí pozemků ze zemědělského půdního fondu, absenci řádného odůvodnění si nemůže navrhovatel účinně přisvojit jako vlastní námitku, aniž by současně tvrdil a prokázal, že byl vynětím pozemků ze zemědělského půdního fondu jakkoliv dotčen na svých právech. Navrhovateli totiž nepřísluší postavení veřejného žalobce dohlížejícího nad obecnou zákonností napadeného OOP, neboť jeho aktivní legitimace je odvozena vždy od dotčení jeho subjektivních práv. Navrhovatel může účinně namítat návrhové body pouze v tom rozsahu, v jakém může být dotčen na svých subjektivních právech. Namítat nedostatek odůvodnění ve vztahu k pozemkům vyňatým ze zemědělského půdního fondu navrhovateli bez dalšího nepřísluší, jelikož jeho pozemky nebyly vyňaty ze zemědělského půdního fondu a současně netvrdil a neprokázal, že by byl zkrácen na právech vynětím jiných pozemků ze zemědělského půdního fondu.
72. Navrhovatel namítá, že předchozí územně plánovací dokumentace mu výstavbu umožňovala. K tomu lze uvést, že vlastník nemovitosti nemá veřejné subjektivní právo na zahrnutí pozemku do určitého konkrétního způsobu regulace (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2022, č. j. 5 As 394/2020-51, bod 30). Tento závěr potvrdil Ústavní soud v usnesení ze dne 10. 4. 2018, sp. zn. IV. ÚS 3548/17, v němž konstatoval, že stejně tak se „[n]elze dovolávat ochrany dobré víry či legitimního očekávání ve vztahu k určité podobě územního plánu, neboť ten se s ohledem na potřebu úpravy poměrů v území neustále vyvíjí“. Územní plánování je dynamický proces, který musí reagovat na aktuální vývoj a rizika projevující se v regulovaném území. Vývoj postoje i k negativním následkům naddimenzované obytné výstavby a k povodňovým rizikům je zcela legitimním důvodem pro změnu regulace, tím spíše, že předmětnou oblast postihly rozsáhlé povodně v roce 2002 a znovu v roce 2013. Zdůvodnění zpřísnění regulace obavami ze stále závažnějších účinků povodní s odkazem na klimatické změny soud rovněž považuje za relevantní. Ustanovení § 18 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého „[ú]zemní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Za tím účelem sleduje společenský a hospodářský potenciál rozvoje“, nelze vykládat tak, že vlastník pozemku má právní nárok na stanovení takových podmínek rozvoje plochy zahrnující pozemky v jeho vlastnictví, které by plně vyhovovaly jeho soukromoprávním zájmům (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17, věc Klecany, bod 71). Na tomto závěru nic nemění ani vyjádření Povodí Vltavy ze dne 29. 5. 2020, na které odkazuje navrhovatel, podle kterého by záměr stavby rodinných domů byl přípustný. Územní plán může omezit zastavitelnost pozemků bez ohledu na předchozí vyjádření Povodí Vltavy. Výstavba rodinných domů tehdy nebyla ve fázi zahájeného územního či stavebního řízení, která by odpůrkyni svazovala ve vymezení pozemků navrhovatele jako nezastavitelných. V územním plánování se uplatňuje zpravidla zásada kontinuity, jež směřuje k zachování již

jednou stanoveného funkčního využití území. Tato zásada však není absolutní, neboť by vedla k zakonzervování území a bránila by jakýmkoliv úpravám územně plánovací dokumentace nehledě na případné změny v území.

73. Navrhovatel konečně namítal, že pozemek p. č. st. Xa je již zastavěn. Z výpisu katastru nemovitostí, který předložil, vyplývá, že se však jedná o zemědělskou stavbu, tedy o stavbu s jiným účelem, než je tomu při zamýšleném záměru výstavby nových rodinných domů. Zamezení stavby rodinných domů na pozemcích v záplavovém území má předcházet případnému ohrožení života, zdraví a majetku při povodních. Jde o zcela racionální a legitimní cíl. Navrhovatel v návrhu uvedl, že by bylo možné alternativně uvažovat o vybudování protipovodňových opatření. V námitkách však navrhovatel, resp. jeho právní předchůdkyně rozporovali pouze nezastavitelnost předmětných pozemků. V námitkách nenavrhovali žádné jiné využití předmětných pozemků či vybudování alternativních opatření zajišťující dosažení cílů protipovodňové ochrany, jejichž realizovatelnost navíc není ničím podložena. Tato skutečnost má dopad na to, jakým způsobem odpůrkyně námitky vypořádala, a jak na ně bude nyní reagovat soud. Odpůrkyně již v době projednávání územního plánu měla k dispozici návrh OOP o stanovení změny záplavového území, který nově vymezil AZZÚ i na pozemcích navrhovatele. V takovém případě je legitimní závěr, že vybudování protipovodňových opatření by bylo neefektivní a značně nákladné. Zvláště v situaci, kdy by výstavba v AZZÚ bylo značně omezena podle § 67 vodního zákona. Soud znovu zdůrazňuje, že mu nepřísluší hodnotit, jaký způsob regulace by byl nejlepší. Zda obec v rámci svého práva na samosprávu (čl. 8 a 100 odst. 1 Ústavy České republiky) přistoupí k striktnější regulaci svého území, např. při Q100 nebo až při Q5, je v principu jejím autonomním rozhodnutím.
74. Soud uzavírá, že napadené OOP v rozsahu vymezujícím pozemky navrhovatele jako nezastavitelné s funkčním využitím *N – smíšená nezastavitelného území* není nezákonné a neproporcionální, a proto návrhové body namítající nezákonnost a nepřiměřenost tohoto regulativu jsou nedůvodné.

Interakční prvek IP 4.04

75. K namítané nepřezkoumatelnosti odůvodnění napadeného OOP ve vztahu k vymezení interakčního prvku IP 4.04 soud uvádí, že námitky právní předchůdkyně navrhovatele směřovaly proti změně využití pozemků jejich zařazením do nezastavitelné plochy. Námitky byly formulovány obecně a ani v zárodku neobsahovaly námitku proti vymezení interakčního prvku. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 6. 2020, č. j. 3 As 197/2017-21, uvedl, že *„[r]ozsah a podrobnost odůvodnění jednotlivých částí územního plánu do značné míry koreluje s tím, zda byly proti navrhovanému řešení funkčního a prostorového uspořádání uplatněny námitky, popřípadě jaká byla kvalita těchto námitek.“* Odpůrkyně neměla povinnost domýšlet všechny varianty argumentace a vyjádřit se ke všem aspektům regulace, které by mohly znamenat zásah do vlastnického práva. Nelze jí tedy vytýkat, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí z uvedených hledisek nezabývala proporcionalitou tohoto regulativu, neboť obecně platí, že není povinností správního orgánu vydávajícího opatření obecné povahy odůvodňovat detailně všechny možné aspekty v rámci řešení vzájemných střetů veřejných zájmů a soukromých práv. Soud má současně za to, že regulativy interakčních prvků jsou v územním plánu odpůrkyně v obecné rovině dostatečně odůvodněny. Územní plán dostatečně vysvětluje, jaký je jejich

účel a využití, a v jakých podobách se mohou vyskytovat. Interakční prvky mají především doplňovat prvky ÚSES, plní nejen funkci podpory zachování krajinného rázu, ale i například funkci retenční, která napomáhá přirozenému vsakování vody.

76. Pokud jde o zákonnost napadeného regulativu, je třeba uvést, že zákon či jiné obecně závazné předpisy nestanoví konkrétní požadavky na vymezení interakčních prvků. Není závazně stanovena jejich vzdálenost od prvků ÚSES a ze zákona nevyplývá ani povinnost vymezovat tato území primárně na pozemcích ve vlastnictví obcí, krajů či státu, čehož se dovolává navrhovatel. Odborná literatura k interakčním prvkům uvádí, že „[s]kladebnými částmi ÚSES jsou biocentra, biokoridory a interakční prvky. Vymezení a hodnocení ÚSES upravuje především § 1 až 6 vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „vyhláška č. 395/1992 Sb.“). [...] Interakční prvek není vyhláškou definován; jedná se o část krajiny, která napomáhá plnění funkcí biocenter a biokoridorů do větší vzdálenosti na místní úrovni. Jde zpravidla o přechodové biotopy lesních okrajů, stromořadí, parky, aleje, meze, remízky, stromořadí nebo jiné segmenty krajiny umožňující existenci specifických drobnějších rostlin či živočichů, tedy poskytující vhodné prostředí pro získávání potravy, rozmnožování, úkryt či orientaci.“ (srov. Vomáčka, V. a kol.: *Zákon o ochraně přírody a krajiny. 1. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2017, komentář k § 3). Obecně lze konstatovat, že interakční prvky vymezené v napadeném OOP a jeho odůvodnění plní shora uvedené účely a cíle. Doplňují biokoridory, které jsou v obci umístěny, podporují biodiverzitu a retenční schopnost krajiny apod. Přestože právní úprava výslovně nestanoví, jaké funkce by měly být interakčním prvkům přiděleny a jaké podmínky by měly interakční prvky splňovat, tato regulace nevybočuje z mezí ústavně zaručeného práva odpůrkyně na samosprávu, neboť odpůrkyně není ve vymezení funkčních ploch omezena jen na normativně předepsané způsoby funkčního využití. Z hlediska stávajícího stavu území jde navíc o funkční vymezení přírodního prvku, které plně koresponduje se stávajícím stavem území, neboť v ploše, na níž je interakční prvek IP 4.04 vymezen, se nachází vzrostlý hustý porost stromů a keřů tvořící jakousi „oázu“ vzrostlé zeleně v jinak intenzivně zemědělsky využívané krajině, který je způsobilý k plnění vymezených funkcí. Vymezení interakčního prvku IP 4.04 tak jen zohledňuje již vzniklý a existující stav.
77. Nepřiměřenost interakčního prvku nenamítal ani sám navrhovatel v (nepřípustných) námitkách uplatněných při opakovaném veřejném projednání. Judikatura zastává stanovisko, že „soudům nepřísluší (resp. nejsou povinny) hodnotit proporcionalitu přijatého řešení v první linii. Mohou pouze posoudit, jak se s touto otázkou vypořádal v odůvodnění územního plánu odpůrce [...]. Ten je zpravidla povinen tak učinit pouze na základě námitky, kterou v rámci procesu pořizování územního plánu vznesl oprávněný navrhovatel. Jestliže zůstal navrhovatel v průběhu pořizování územního plánu pasivní, má sice právo podat návrh na zrušení územního plánu, avšak na jeho věcnou legitimaci (tedy na důvodnost jeho návrhu) bude mít tato pasivita fatální dopad.“ (srov. bod 9 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2017, č. j. 6 As 237/2016-33). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, totiž „není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Nejvyšší správní soud by takovýto postup považoval za rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace a nyní tuto územně

plánovací dokumentaci respektují. Nepodáním připomínek k otázce přiměřenosti zásahu do práv navrhovatelů napadeným opatřením obecné povahy (tedy k otázce proporcionality) bez objektivních důvodů se účastníci sami zbavili možnosti, aby jejich připomínky byly náležitě vypořádány správním orgánem a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.“

78. Jinými slovy soud může pouze posoudit, jak se s touto otázkou vypořádal správní orgán, který je tak zpravidla povinen učinit pouze na základě námitky, kterou vznesl navrhovatel. Jestliže navrhovatel neuplatnil v průběhu pořizování územního plánu řádně a včas námitky týkající se regulativu interakčního prvku, nemůže nyní soud činnost odpůrkyně nahrazovat a samostatně hodnotit a přezkoumávat jeho proporcionalitu. V projednávané věci se tedy soud nemůže přiměřeností regulativu interakčního prvku na části pozemku navrhovatele v mezích uplatněného návrhového bodu (vzdálenost od nejbližšího prvku ÚSES, možnost umístění interakčního prvku na pozemky ve vlastnictví odpůrkyně) věcně zabývat, neboť příslušná námitka nebyla řádně uplatněna v průběhu přípravy územního plánu.

79. Soud proto shledal i tento návrhový bod nedůvodným.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

80. Soud uzavírá, že napadený územní plán při přezkumu v mezích uplatněných námitek obstál, neboť uplatněné návrhové body nejsou důvodné. Protože soud současně neshledal žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez uplatněné námitky, návrh zamítl podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s.
81. Soud neprovedl pro nadbytečnost důkazy navržené účastníky, jež nejsou uvedeny výslovně v odůvodnění tohoto rozsudku, neboť všechny skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci samé zjistil jednak z obsahu předloženého spisu, jehož obsahem se dokazování neprovádí, anebo provedením důkazů zmíněných shora v odůvodnění tohoto rozsudku.
82. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a odst. 3 s. ř. s. Navrhovatel nebyl ve věci úspěšný, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrkyně je malou obcí, která nevykonává působnost orgánu územního plánování ani působnost stavebního úřadu a zjevně nedisponuje odborným personálem nezbytným k obhajobě napadeného územního plánu v soudním řízení. Tato aktivita tedy přesahuje její běžnou úřední činnost, a proto má odpůrkyně nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů v tomto soudním řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, bod 29, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2015, č. j. 4 As 261/2014-70, odst. 85), které v daném případě spočívají v zastupování advokátem.
83. Zástupce odpůrkyně v soudním řízení učinil čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání vyjádření k návrhu a 2 úkony za účast na jednání před soudem v délce přesahující dvě hodiny] podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Součástí nákladů je též náhrada hotových výdajů zástupce odpůrkyně ve výši 300 Kč za každý z těchto čtyř úkonů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a náhrada za promeškaný čas strávený cestou z Brna na jednání soudu a zpět v trvání 10 půlhodin dle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu, což činí 1 000 Kč. Jelikož je zástupce odpůrkyně společníkem právnické osoby zřízené podle zvláštních právních

předpisů upravujících výkon advokacie, která je plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů odpůrkyně též náhrada této daně (§ 57 odst. 2 s. ř. s.) ve výši 21 % z částky 14 600 Kč, tedy 3 066 Kč. Pokud jde o cestovné, přiznal soud odpůrkyni pouze základní náhradu za použití motorového vozidla dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 511/2021 Sb., ve znění vyhlášky č. 47/2022 Sb., ve výši 1 945,80 Kč. Náhradu za spotřebovanou pohonnou hmotu soud nepřiznal, neboť z předloženého technického průkazu plyne, že jde o vůz na pohon LPG, přičemž příslušný prováděcí předpis (vyhláška č. 511/2021 Sb.) neobsahuje průměrnou cenu této pohonné hmoty a zástupce odpůrkyně nedoložil cenu spotřebovaného LPG (např. zjednodušeným daňovým dokladem) ani spotřebu pohonné hmoty. Účelně vynaložené náklady odpůrkyně v tomto řízení tak činí celkem 19 611,80 Kč. Navrhovatel je povinen zaplatit tuto částku odpůrkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku [§ 54 odst. 7 s. ř. s.] k rukám jejího zástupce [§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s.].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. května 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu